

Communication Management in Sports Media

ORIGINAL ARTICLE

Open
Access

Content Analysis of Privatization Research in Sports in Iran with an Emphasis on Written Media

Majid Rajabi^{1*} , Abolfazl Farahani²

1. Ph.D. Student of Sport Management, Payame Noor University, Tehran, Iran.

2. Professor in Department of Sport Management, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Correspondence

Author's Name: Majid Rajabi

Email: m.rajabi@mail.sbu.ac.ir

How to cite

Rajabi, M., & Farahani, A. (2023). Content Analysis of Privatization Research in Sports in Iran with an Emphasis on Written Media. *Communication Management in Sport Media*, 11(2), 93-114. doi: 10.30473/jsm.2022.62321.1590

ABSTRACT

The purpose of this research was to analyze the content of privatization studies in sports in Iran. The research method was quantitative and based on descriptive content analysis. The statistical population included all privatization studies in sports in Iran until the end of summer 2021. The sample size was equal to the statistical population. To conduct this research, the websites of scientific-sports journals were searched. However, in order to access research related to previous years not available on the websites of scientific-sports journals, as well as for other research, searches were conducted in various databases. Descriptive statistics (charts and tables) from Excel software were used for data analysis. The results showed that a total of 98 studies on the privatization of sports in Iran were conducted and reported. Of these, 17.5% of the studies were related to the privatization of football and football clubs, 22.5% were related to the privatization of sports facilities, and 60% were related to other areas of sports privatization. Another finding of this research was the very limited contribution of theses and dissertations from university students. In general, the number of 98 studies from 1995 to the end of summer 2021, which spans approximately 26 years, does not indicate a substantial quantity. 24 studies addressed the obstacles to sports privatization in Iran. One of the conclusions drawn from this research is the identification of suitable areas for future privatization studies in sports in Iran.

KEYWORDS

Privatization, Content Analysis, Sport, Written Media.

Extended Abstract

Introduction

Content analysis involves the transformation of qualitative data into quantitative data, and then the conversion of that quantitative data back into qualitative insights. This method is commonly used in process research, integrated research, fact-finding, and assessing the degree of compliance of programs with structural and content features and characteristics. Content analysis is based on the assumption that analyzing verbal messages can lead to the discovery of meanings, preferences, attitudes, and ways of understanding and organizing the world. Privatization refers to the process of transferring business ownership from the public sector (government) to the private sector. In a broader sense, privatization encompasses the transfer of any governmental task, such as revenue generation and law enforcement, to the private sector. In a study titled "Analysis of Underlying Factors for Privatization in Iranian Sports," 41 concepts were identified and categorized into five groups, including financial market-related factors, managerial factors, media factors, cultural factors, and legal factors. Sports, as a major industry and a significant economic resource in developed societies, are considered important indicators of a country's development. The privatization of sports facilities requires the establishment of a transparent and equitable platform to enable managers to privatize these facilities through fair competition. Privatization plays a crucial role in enhancing productivity in human resources, equipment and facilities, management and planning, financial resources, and user engagement. Key challenges include prioritization, political and legal challenges, economic challenges, socio-cultural challenges, and technological challenges. For instance, the lack of a structured privatization program and process is a significant legal and political challenge, while the undervaluation of sports in socio-economic development programs is a major socio-cultural challenge. Additionally, the underutilization of television broadcasts as a revenue source represents a key economic challenge, and the limited access to essential resources such as electricity and gas from the government poses a significant technological challenge. Analyzing the content of research conducted in the field of sports privatization will greatly contribute to the transformation of data into knowledge and, ultimately, wisdom in the field of sports management.

Methods

The research method employed in this study is quantitative and is based on content analysis with a descriptive approach. The statistical population encompasses all privatization research in Iranian

Results

sports conducted until the end of summer 2021. Descriptive statistics, including graphs and tables, were utilized for data analysis using Excel software. To gather the desired research material, the researchers conducted a search on the websites of sports scientific-research journals. Additionally, they sought research related to previous years, not listed on the scientific-research journal websites, and other relevant studies in databases such as Meg Iran, Elam-Net, Normags, and Civilica (a specialized publisher of conference references in Iran). They also conducted searches on Google, Google Scholar, and the databases of Payame Noor University (Gigalib) and Shahid Beheshti University. Furthermore, they searched for foreign research published in various journals or international congresses and conferences that focused on the privatization of Iranian sports. The primary research question driving this study is: What is the content of research conducted in the field of privatization of Iranian sports? The units of analysis in this research encompass the research itself, the research process, the research field, publication details, research methods, statistical software, data collection tools, and collaborative research. The units of analysis in this research are as follows:

Research: This includes all research related to privatization in Iranian sports, encompassing articles in scientific research journals, articles in national and international conferences (lectures and posters), as well as master's theses and doctoral dissertations from various universities.

Research trend: This refers to the trend of privatization research in Iranian sports from the first research conducted to the end of summer 2021.

Field of research: This pertains to the field in which sports management research has been conducted and includes all privatization research in Iranian sports.

Publication: This aspect focuses on the contribution of universities for doctoral dissertations and master's theses, journals for articles, and conferences and congresses for posters, lectures, and seminars related to privatization research in Iranian sports.

Research methods: This refers to the research methods used in privatization research in Iranian sports.

Statistical software: This encompasses the software utilized for data analysis in the context of Iranian sports privatization research.

Data collection tools: This includes the tools used to collect information for the research on privatization in Iranian sports.

Co-study: This aspect refers to the gender status and the number of authors or participants involved in conducting research on the privatization of Iranian sports.

The findings indicate that a total of 98 research studies have been conducted in the realm of privatization of

Iranian sports. It was observed that 17.5% of these studies focused on the privatization of football and football clubs, while 22.5% delved into the privatization of sports facilities. The remaining 60% of the research was dedicated to other aspects of sports privatization (refer to Table 1). Notably, there was a minimal representation of university students' theses and dissertations in this body of research. The overall quantity of studies conducted over the span of 26 years, from 1995 to the end of the summer of 2021, is deemed

insufficient. Additionally, 24 studies specifically addressed the barriers to the privatization of Iranian sports.

Table 1 illustrates that 22.5% of the privatization research in Iranian sports pertains to the privatization of sports facilities, while 17.5% is focused on the privatization of football and football clubs. The majority, constituting 60% of the research, is dedicated to the privatization of sports other than football and sports facilities.

Table 1. Frequency and Percentage of Research on Privatization in Iranian Sports

Row	Field of study	frequency	percentage
1	privatization of sports places	22	22.5
2	privatization of football and football clubs	17	17.5
3	Privatization in other field sports (except sports places and football)	59	60
Total		98	100

Conclusion

Overall, a total of 98 studies conducted from 1995 to the end of summer 2021, spanning approximately 26 years, do not reflect a satisfactory quantity of research in the field of privatization of Iranian sports. Furthermore, the content analysis of the research revealed that various stakeholders, including students, university professors, sports directors, coaches, sports experts, club boards, federation presidents, and other professionals, have been consulted regarding the privatization of sports entities such as clubs and facilities. Notably, only one study has examined the perspectives of investors, managers, and tenants of sports venues. Content analysis, as a method, has proven to be valuable in addressing a wide range of questions that may not be feasible through other research methods. Additionally, this approach can sometimes unveil the authorship of texts where the author is unknown and identify instances of plagiarism. In examining the content of privatization research in Iranian sports, it was observed that a study titled "Study of obstacles and challenges to the privatization of sports in Iran" was presented in 2015 at the Second International Conference on New Research in Management, Economics, and Accounting by one researcher. Subsequently, in 2016, another researcher presented a study with a similar title and abstract at the scientific research conference on new findings of management, entrepreneurship, and education in Iran. This issue warrants consideration by conference organizers. The content analysis of privatization research in Iranian sports from 1995 to the conclusion of this research (end of summer 2021) highlights the emergence of this field and the diverse array of topics related to privatization in Iranian sports.

Over the years, these studies have yielded significant insights, encompassing opportunities, challenges, obstacles, priorities, requirements, pre-implementation considerations, the role of various factors, and the impact of privatization on different aspects of sports. Although these research efforts appear disjointed and disparate, it is evident that they contribute to the integrated conceptual and cognitive development in the field of privatization of Iranian sports.

KEYWORDS

Privatization, Content Analysis, Sport, Written Media.

Ethical Considerations:

Compliance with ethical guidelines

The author has complied with all ethical considerations.

Funding

The authors state no funding involved.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript.

Acknowledgment

We are grateful to all those who helped us in this research.

نشریه علمی

مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی

«مقاله پژوهشی»

تحلیل محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران با تأکید بر رسانه‌های نوشتاری

مجید رجبی*^۱، ابوالفضل فراهانی^۲

۱. دانشجوی دکتری، مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
 ۲. استاد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

هدف این تحقیق، تحلیل محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران بود. روش تحقیق از نوع کمی و مبتنی بر تحلیل محتوا با رویکرد توصیفی بود. جامعه آماری شامل تمام پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران تا پایان تابستان ۲۰۲۱ بود. نمونه آماری نیز برابر با جامعه آماری بود. برای انجام این تحقیق، وبسایت نشریه‌های علمی پژوهشی ورزشی جست‌وجو شد، اما برای دستیابی به پژوهش‌های مربوط به سال‌های قبل که در وبسایت نشریه‌های علمی پژوهشی نیامده است و همچنین برای سایر پژوهش‌ها، در بانک‌های اطلاعاتی مختلف جست‌وجو انجام شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی (نمودار و جداول) از نرم‌افزار اکسل استفاده شد. نتایج نشان داد، به‌طور کلی، ۹۸ پژوهش در زمینه خصوصی‌سازی ورزش ایران انجام شده و گزارش شده است که ۱۷/۵ درصد پژوهش‌ها در حوزه خصوصی‌سازی فوتبال و باشگاه‌های فوتبال، ۲۲/۵ درصد پژوهش‌ها در حوزه خصوصی‌سازی اماکن ورزشی و ۶۰ درصد پژوهش‌ها در سایر زمینه‌های خصوصی‌سازی ورزش بودند. از دیگر نتایج این تحقیق، سهم بسیار اندک پایان‌نامه و رساله دانشجویان دانشگاه‌ها است. به‌طور کلی، ۹۸ پژوهش از سال ۱۹۹۵ تا پایان تابستان ۲۰۲۱ که حدود ۲۶ سال است، کمیت قابل‌قبولی را نشان نمی‌دهد. ۲۴ پژوهش به موانع خصوصی‌سازی ورزش ایران پرداختند. از نتایج این تحقیق آن است که زمینه‌های مناسب برای پژوهش‌های آینده خصوصی‌سازی در ورزش ایران مشخص می‌شود.

واژه‌های کلیدی

خصوصی‌سازی، تحلیل محتوا، ورزش، رسانه‌های نوشتاری.

نویسنده مسئول:

مجید رجبی

رایانامه: m.rajabi@mail.sbu.ac.ir

استناد به این مقاله:

رجبی، مجید؛ و فراهانی، ابوالفضل. (۱۴۰۲). تحلیل محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران با تأکید بر رسانه‌های نوشتاری. فصلنامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی، ۱۱(۲)، ۹۳-۱۱۴. doi: 10.30473/jsm.2022.62321.1590

مقدمه

موفقیت روزافزون علم در شناخت جهان، هدفدار است و فضای زندگی جدیدی را برای انسان‌ها به ارمغان آورده است. این فضای جدید و این تمدن نوظهور که خود برخاسته از تعاملات عمیق میان تمدنی و میان فرهنگی است، به وجود آورنده خواسته‌ها، نیازها، اندیشه‌ها، مسائل و مشکلاتی است که به نوبه خود توسعه علم و اندیشه را می‌طلبند. در این مسیر، اندیشه‌های ژرف در قالب پژوهش‌های بنیادین صورت بحث‌پذیر به خود می‌گیرند و دستمایه انجام پژوهش‌های کاربردی می‌شوند تا خواسته‌ها و نیازها را پاسخ گویند و راه‌حل‌های بهتر و بیشتری را برای مسائل و مشکلات جوامع بشری پیشنهاد کنند؛ همین‌جاست که نقش مؤثر و سهم بسزای بخش تحقیقات در روند تحولات جوامع آشکار می‌شود. بی‌تردید پژوهش نیازمند خلق دانش و نظریه‌های جدیدی است که بر رشد حرفه یا رشته علمی تأثیرگذار باشد. اگر در حرفه‌ای پژوهش وجود نداشته باشد، آن حرفه فقط پیشه‌ای خواهد بود که با فنون گوناگون احاطه شده است (فراهانی و همکاران، ۲۰۱۸: ۶)

تحلیل محتوا^۱ قادر به پاسخ‌گویی به بسیاری از پرسش‌هایی است که از راه سایر پژوهش‌های دیگر امکان‌پذیر نیست. با این روش گاه حتی می‌توان نویسنده متونی را که نویسنده آن‌ها ناشناس است، شناسایی کرد و سرقت‌های ادبی را آشکار کرد. تحلیل محتوا قادر است نگاهی گذشته‌نگر به مسائل داشته باشد و نیز می‌تواند تغییراتی را که در طول زمان در حیطه موضوعی صورت گرفته است، از روی متون آن حوزه، ردیابی و شناسایی کند. این نوع تحلیل قادر است روند شکل‌گیری جریان‌های فکری خاص، تمایلات و گرایش‌ها را در طول زمان بررسی کند (کشاورز و فراهانی، ۲۰۱۷).

تحلیل محتوا، فرایند تبدیل کیفیت‌ها به کمیت‌ها و سپس تبدیل همین کمیت به کیفیت است. این روش، بیشتر در روند پژوهی، پژوهش‌های تلفیقی، بررسی تصویر واقعیت‌ها و نیز بررسی میزان انطباق برنامه‌ها با ویژگی‌ها و ویژگی‌های ساختاری و محتوایی به کار برده می‌شود. روش تحلیل محتوا بر این فرض استوار است که با تحلیل پیام‌های زبانی می‌توان به کشف معانی، اولویت‌ها، نگرش‌ها، شیوه‌های درک و سازمان‌یافتگی جهان دست یافت (قائدی و گلشنی، ۲۰۱۶). به‌منظور پویا شدن فرایند تولید دانش، ناگزیر از گذر سلسله‌مراتب تغییرات داده تا دانش هستیم. واژه اطلاعات^۲ یا همان سطح دوم تولید دانش، به معنی دانشی است که از طریق خواندن، مشاهده و آموزش به دست می‌آید. درحقیقت می‌توان گفت اطلاعات، داده‌هایی هستند که جمع‌آوری و پردازش داده می‌شوند تا شکلی با مفهوم تولید شود؛ بر این اساس، کامپیوترها و سایر ماشین‌های مرتبط با آن‌ها، داده‌ها را به روش‌های

گوناگون پردازش می‌کنند تا اطلاعات مفیدی را تولید کند (فراهانی و همکاران، ۲۰۱۸: ۷). به نقل از قائدی و گلشنی (۲۰۱۶)، آلن^۳ (۱۹۹۰) تحلیل محتوا را وسیله‌ای مناسب برای تکمیل داده‌ها می‌داند؛ با این حال، تحلیل محتوای پژوهش‌های حوزه خصوصی‌سازی^۴ ورزش کمک شایانی به روند تبدیل داده به دانش و درنهایت خرد در این حوزه مدیریت ورزشی خواهد کرد.

تجزیه و تحلیل محتوای پژوهش‌ها موجب مشخص شدن میزان تحقیقات انجام‌شده در یک حوزه تخصصی و روشن شدن پراکندگی تحقیقات در زیرشاخه‌های آن حوزه می‌شود؛ پس هدف این پژوهش، ارائه تصویری کامل از وضعیت پژوهش‌های حوزه خصوصی‌سازی در ورزش ایران و کمک به ایجاد بینشی مناسب از وضعیت کنونی و رویکرد پژوهش‌ها برای شناسایی خلأ موجود در پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران است. از دیگر اهداف این پژوهش، مشخص کردن زمان شروع پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران، روند پژوهش‌ها در سنوات مختلف است. با توجه به اینکه تحلیل محتوا در حوزه مدیریت ورزشی گستره زیادی از جمله تحلیل محتوای مجلات، موضوعات مدیریتی، نشریات، اخبار و... را در بر می‌گیرد، درخصوص پیشینه تحقیقات، ابتدا به پیشینه‌ای از پژوهش‌های تحلیل محتوا پرداخته شده و در ادامه پژوهش‌هایی در حوزه خصوصی‌سازی در ورزش ارائه می‌شود. همچنین روش‌شناسی پژوهش بررسی شده و در پایان، نتایج تحلیل داده‌ها و بحث و نتیجه‌گیری براساس یافته‌های تحقیق، ارائه می‌شود.

تکلی (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان «پژوهش‌های مدیریت ورزشی دانشگاه تهران: تحلیل محتوا» نتیجه گرفت که ۵۲/۸ درصد از پژوهش‌ها به هیچ رشته ورزشی اشاره نکرده‌اند. از بین بقیه مطالعات، ۱۴/۸ درصد درخصوص فوتبال یا فوتسال و بازیکنان و مربیان یا سازمان‌های مدیریتی این رشته بود. اکثر عناوین از رشته‌های دیگر مانند مدیریت بود و به موضوعات برخاسته از رشته تربیت‌بدنی که جزو ویژگی‌های آن محسوب می‌شود، مانند وضعیت اردو (۰/۶ درصد) اوقات فراغت (۰/۶ درصد) و رویدادهای ورزشی (۱/۷ درصد) کمتر پرداخته شده است. همچنین اظهار کرد، اگرچه گرایش‌های بازاریابی، اماکن و رویدادهای ورزشی هم‌زمان در دانشکده افتتاح شدند، در ۱۰/۳ درصد از مستندات، بازاریابی آمیخته متغیر اول بود و گرایش کمتری به دو عنوان دیگر وجود داشت. ۵۱/۷ درصد پژوهش‌ها با فرضیه و ۴۶/۶ درصد با سؤال شروع شده بود. بین موضوعات تحقیق و رشته‌های ورزشی براساس اساتید راهنما، تفاوت معنادار مشاهده شد.

شریفی و همکاران (۲۰۱۲) در تحلیل توصیفی مقاله‌های نشریات علمی‌پژوهشی تربیت‌بدنی و علوم ورزشی طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۹

3. Allen

4. Privatization

1. Content Analysis

2. Information

پژوهش‌های کارآفرینی ورزشی از سال ۲۰۱۱ به بعد رشد چشمگیری داشت.

عسگری و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی با عنوان «تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی نشریه پژوهش در علوم ورزشی» نشان دادند که روش تحقیق پیمایشی در مقایسه با سایر روش‌ها بیشتر استفاده شده است. ۹۲/۹ درصد از مقالات چند نویسنده (بیش از یک نویسنده) داشتند که ۳۸/۱ درصد از آن‌ها با سه نویسنده ارائه شد. ۶۷/۱ درصد از مقالات مدیریت ورزشی نشریه توسط پژوهشگران دارای تحصیلات تکمیلی غیر تربیت‌بدنی نگاشته شده است. بیشتر نویسندگان مقالات (۴۶ درصد) درجه علمی استادیار داشتند و ۳۹/۴ درصد از مقالات مربوط به حوزه مطالعاتی رفتار سازمانی و روان‌شناسی مدیریت بود. تعداد مقالاتی که روی جامعه آماری دانشجویان انجام شدند، از مقالاتی که روی جوامع دیگر انجام شدند، بیشتر بود و حوزه آموزشی که دو بخش آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها را در بر می‌گیرد، بیشترین تعداد مقالات را به خود اختصاص داده بود.

عظیم‌زاده (۲۰۲۰) در تحلیل محتوای کمی روند پژوهش‌های مرتبط با برند در صنعت ورزش ایران نشان دادند، ارزش ویژه برند و زیرمجموعه‌های مرتبط با آن از جمله وفاداری و تداعیات برند، ۴۰/۸۷ درصد از مقالات را به خود اختصاص داده است. هویت و یکی از زیرمجموعه‌های آن یعنی شخصیت برند با ۱۷ درصد از دیگر پژوهش‌ها - های طرفدار مرتبط با برند محسوب می‌شود. برند شخصی با توجه به نوپابودنش در مقایسه با دیگر حوزه‌های برند با ۹ درصد از چاپ مقالات، وضعیت مناسبی دارد. روش غالب در پژوهش‌های حوزه برند در ورزش، روش کمی با سهم تقریبی ۷۸ درصد است. ۱۱۵ مقاله در طی ۱۰ سال، کمیت قابل قبولی را نشان نمی‌دهد.

فراهانی و همکاران (۲۰۲۱) در تحلیل محتوای مطبوعات ورزشی با رویکردی بر ورزش همگانی، نتیجه گرفتند که تفاوت درخور توجهی در عملکرد روزنامه‌های مورد مطالعه از نظر پرداختن به موضوعات مختلف ورزشی وجود نداشت و ۷۲ درصد از مطالب آن‌ها به فوتبال اختصاص داشت. از سوی دیگر، میزان توجه به ورزش همگانی تنها ۵۴ درصد از کل مطالب بود و در این میان روزنامه ایران ورزشی به تنهایی نیمی از مطالب ورزش همگانی را به چاپ رساند.

قاسمی (۲۰۱۳) در تحلیل محتوای پایان‌نامه‌ها و رساله‌های رشته تربیت‌بدنی دانشگاه پیام‌نور براساس روش‌شناسی تحقیق، نشان داد ابزارهای پرسش‌نامه (۵۹/۲ درصد) و آزمون (۳۱/۷ درصد) بیشترین استفاده را در پایان‌نامه‌ها و رساله‌های تربیت‌بدنی دانشگاه پیام‌نور دارند. وضعیت ابزار استفاده‌شده نیز در وهله اول، بیشتر استاندارد و در وهله دوم، محقق‌ساخته است. بیشتر روش تحقیق پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها از نظر راهبردی توصیفی، از حیث اجرا پیمایشی و از نظر هدف کاربردی است. هیچ پایان‌نامه‌ای از نظر راهبردی از روش تحقیق کیفی

نشان دادند، گرایش فیزیولوژی ورزشی با ۳۴/۱ درصد بیشترین موضوع استفاده‌شده در این مقالات را به خود اختصاص داد که در این بین، نشریه پژوهش در علوم ورزشی با ۶۵/۶۷ درصد مقالات، بیشترین سهم را داشت. بیشترین روش تحقیق استفاده‌شده در مقالات، انواع روش‌های توصیفی با ۵۳/۱۴ درصد از کل مقالات بود. همچنین در حدود ۸ درصد از مقالات، روش تحقیق ذکر نشده بود.

شریفیان و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیقی با عنوان «تحلیل محتوا و روند مقالات مدیریت ورزشی چاپ شده در نشریات علمی پژوهشی» واحدهای تحلیل را برای انجام پژوهش خود، مقالات، گرایش‌های تخصصی مدیریت ورزشی، روش‌های پژوهش، نرم‌افزارهای آماری و ابزار جمع‌آوری اطلاعات در نظر گرفتند. یافته‌ها نشان داد، بیشترین میزان فراوانی به گرایش رفتار سازمانی و کمترین تعداد مقالات به گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی مربوط بود. بیشترین سهم از روش‌های آماری در مقالات به روش توصیفی و کمترین سهم به روش آماری رگرسیون تحلیل عاملی و معادله ساختاری مربوط بود. بیشترین میزان استفاده از نرم‌افزارها، نرم‌افزار SPSS و کمترین آن، نرم‌افزار AMOS بود. براساس نتایج، روند مقالات نشریه مدیریت ورزشی تا سال ۲۰۱۵ روند صعودی داشت و از سال ۲۰۱۷ روند چاپ مقالات روند نزولی پیدا کرده بود.

ضیایی و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقی درباره تحلیل محتوای مقالات نشریه علوم حرکتی و ورزش دانشگاه خوارزمی اظهار کردند، بیشترین درصد هم‌پژوهی پژوهش‌ها مربوط به مقالات بوده که سه نویسنده نگاشتند. ۹۵/۲ درصد مقالات از روش تحقیق کمی و تنها ۴/۸ درصد از روش کیفی استفاده کردند. ۴۳/۷ درصد مقالات روش تحقیق نیمه‌تجربی و ۲۶/۳ درصد روش همبستگی را به کار بردند.

عاشوری و همکاران (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان «تحلیل محتوای پژوهش‌های کارآفرینی ورزشی در ایران» نشان دادند که بیشتر پژوهش‌ها در فصلنامه‌های مدیریت ورزشی دانشگاه تهران با ۱۷ مقاله منتشر شده است. موضوع اصلی پژوهش‌ها بیشتر جنبه‌های اقتصادی و جامعه‌شناسی کارآفرینی بود. در ۸۶/۵ درصد پژوهش‌ها از روش کمی استفاده شده است. گروه (هیئت علمی، فارغ‌التحصیلان و دانشجویان دانشکده‌های تربیت‌بدنی و کارآفرینان ورزشی کشور) و نیز ملی (کمیته و آکادمی ملی المپیک، وزارت ورزش و جوانان) با ۲۶ درصد، سطح تحلیل غالب پژوهش‌ها بود و بیشتر مطالعات روی کارکنان و مدیران اداره کل ورزش و جوانان استان‌ها و شهرستان‌ها، کارکنان هیئت‌ها و فدراسیون‌های ورزشی با ۲۰ درصد صورت گرفت. بیشتر پژوهش‌ها با داده‌های مقطعی (۸۵/۵ درصد) با ابزار پرسش‌نامه (۷۷ درصد) انجام شد و استفاده از داده‌های طولی کمتر رایج بود. پژوهش‌ها به‌طور ملی انجام شد که بیشتر توسط دو یا سه نویسنده (۷۰/۷۵ درصد) منتشر شد. ۴۳/۵ درصد پژوهش‌ها حداقل دارای یک نویسنده زن بودند. روند پژوهشی،

زمینه‌های مختلف مانند تبلیغات بخش خصوصی و فرهنگ‌سازی مناسب در مطبوعات و تلویزیون و توجه به فلسفه ورزش و فرهنگ سازی در بین مردم، آموزش ببینند.

ملاجعفری و همکاران (۲۰۲۰) در پاسخ به سؤال تحقیق خود یعنی «مدیریت ورزش کشور با تأکید بر خصوصی‌سازی در ورزش (تا پایان دوره سوم توسعه سال‌های ۱۹۷۸ تا ۱۹۷۸) چگونه بوده است؟» نشان دادند، بین تعداد اماکن ورزشی خصوصی کشور طی سال‌های ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۸ تفاوت آماری معناداری وجود دارد. بین تعداد اماکن ورزشی خصوصی در سه دوره اول تا سوم برنامه توسعه کشور تفاوت آماری معناداری وجود دارد. بین تعداد اماکن ورزشی بخش خصوصی در دوره سوم و تعداد اماکن ورزشی دولتی واگذار شده به بخش خصوصی طبق ماده ۸۸ تفاوت آماری معناداری وجود دارد. بین میزان سرمایه‌گذاری بخش دولتی و بخش خصوصی در حوزه اماکن ورزشی تفاوت آماری معناداری وجود دارد. یافته‌های تحقیق نشان داد، عملکرد سیمای ماده ۸۸ تعداد اماکن موجود در ۲۸ استان کشور، ۵۸۷۴ اماکن است که تا پایان برنامه سوم توسعه تعداد اماکن واگذار شده ۱۰۳۹ اماکن است؛ یعنی درصد تحقق ۱۷/۶۸ درصد است. همچنین عملکرد سیمای ماده ۱۵۵ در برنامه سوم توسعه در ۲۱ استان شش مورد اماکن واگذار شده است که دو مورد در تهران، دو مورد در کرمان، یک مورد در ایلام و یک مورد هم در فارس بوده است.

ذبیحی و رضوی (۲۰۱۶) در تحقیق خود با عنوان «عوامل مهم در خصوصی‌سازی صنعت گردشگری ورزشی در استان مازندران» اظهار کردند که براساس یافته‌های تحقیق، عوامل مهم و مؤثر در خصوصی‌سازی صنعت گردشگری ورزشی در استان مازندران به‌ترتیب شامل حمایت دولت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی-سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و تجدیدنظر در قوانین و مقررات گردشگری ورزشی، استفاده از حامیان مالی برای کمک به توسعه گردشگری ورزشی، همکاری بین مراکز خدماتی و مؤسسات دولتی و خصوصی در زمینه گردشگری ورزشی است. همچنین بیان کردند، خصوصی‌سازی صنعت گردشگری ورزشی موجب تقویت اطمینان از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، مرجع صدور مجوز در چارچوب گردشگری ورزشی، ایجاد انجمن‌های حرفه‌ای و هماهنگی رسمی بین بخش‌های دولتی و خصوصی می‌شود؛ بنابراین ذکر کردند که به ساختار مؤثر نهادی در زمینه گردشگری ورزشی نیاز است که این ساختار منطقی با چارچوب سیاست بلندمدت مرتبط باشد و از قدرت لازم برای دستیابی به آن برخوردار باشد. منابع موردنیاز برای این کار عبارت‌اند از: استفاده از وزارتخانه‌های مربوط در زمینه تأمین زیرساخت‌ها، قوانین و وام‌های کم‌بهره، انتقال زمین، مصالح با نرخ دولتی، صدور مجوز ساختمان و حذف بوروکراتیک برای ساخت اماکن ورزشی، ورزشگاه‌ها و هتل‌ها.

(منحصراً و نه به‌صورت ترکیبی)، از لحاظ اجرا از دو روش تحقیق تاریخی و مصاحبه عمیق و همچنین از نظر هدف از روش تحقیق بنیادی و توسعه‌ای استفاده نکرده است. روش‌های نمونه‌گیری تصادفی ساده و کل‌شمار بیشترین روش نمونه‌گیری استفاده‌شده بودند. بین تعداد پایان‌نامه‌ها و رساله‌های انجام‌گرفته براساس روش تحقیق از نظر اجرا، از حیث راهبرد و از نظر هدف، روش نمونه‌گیری، نوع ابزار، وضعیت ابزار، وضعیت روایی، وضعیت پایایی و مقیاس ابزار، تفاوت معناداری وجود دارد.

کرمی و همکاران (۲۰۱۲) در تحلیل محتوای برنامه‌های ورزشی شبکه‌های تلویزیونی کشور با رویکرد ورزش بانوان نشان دادند، سهم بانوان از مدت زمان نمایش برنامه‌ها ۳/۳ درصد و در مقابل آقایان ۸۴/۳ درصد بود. بانوان در ۲۳ و آقایان در ۴۴ رشته ورزشی در تلویزیون نمایش داده شده‌اند. طی اجرای تحقیق (سه هفته) هیچ‌گونه مسابقه ورزشی زنده مربوط به بانوان نمایش داده نشده است. مؤلفه قهرمانی با بیشترین مدت زمان نمایش رتبه اول و در رتبه‌های بعدی مؤلفه همگانی-تفریحی، حرفه‌ای و تربیتی قرار داشتند.

تپه‌رشی (۲۰۱۳) در تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی مجلات علمی‌پژوهشی نتیجه گرفت که گرایش فیزیولوژی ورزش با ۳۹/۷۷ درصد بیشترین موضوع استفاده‌شده در مقالات را به خود اختصاص داده و در بررسی رویکرد ارتباطات در مجلات به‌صورت نابرابری پژوهش شده است؛ به‌طوری‌که در مجله علوم حرکتی و ورزشی هیچ مقاله‌ای با این رویکرد وجود نداشت.

امامی و ملائی (۲۰۱۴) در تحلیل محتوای اخبار ورزشی (مطالعه موردی: شبکه سوم سیما) نتیجه گرفتند، توجه بیشتر اخبار ورزشی شبکه سوم سیما به مسائل فنی ورزش‌های تیمی آقایان در سطح قهرمانی کشور بود. همچنین اظهار کردند خبرهای مربوط به رشته ورزشی فوتبال دارای بیشترین درصد و اخبار رشته‌های ورزشی جودو، وزنه‌برداری، ورزش‌های آبی، هندبال و دوومیدانی کمترین مقدار را به خود اختصاص دادند. سهم رشته‌های تیمی بیشتر از رشته‌های انفرادی بود. اخبار مربوط به معلولان، نونهالان، امید و پیشکسوتان سهم ناچیزی در کل اخبار ورزشی تلویزیون داشت و حجم زیاد خبرها مربوط به بزرگسالان بود. اخبار ورزشی تلویزیون به مسائل فنی بیش از سایر موضوعات توجه داشت و مسائل داوری سهم کمترین سهم را داشت.

رضوی و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل عوامل زمینه-ای برای اجرای خصوصی‌سازی در ورزش ایران» ۴۱ مفهوم در پنج دسته شامل عوامل مرتبط با بازار مالی، عوامل مدیریتی، عوامل رسانه‌ای، عوامل فرهنگی و حقوقی را شناسایی کردند. همچنین اظهار کردند، خصوصی‌سازی در ورزش ایران تحت‌تأثیر شرایط مختلف است. آن‌ها پیشنهاد دادند، مقامات ورزشی تشویق شوند تا شرایطی را فراهم کنند که در آن افراد بتوانند برای کسب تخصص برای ورود به

کشاورز و همکاران (۲۰۱۱) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی تأثیر واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در توسعه ورزش استان تهران» نشان دادند، واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در توسعه ورزش قهرمانی، همگانی، کاهش تصدی‌گری دولت و ایجاد اشتغال تأثیر معناداری نداشته و به‌طور کلی واگذاری اماکن ورزشی به بخش خصوصی موفق نبوده است.

رضوی و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله خود با عنوان «بررسی و تبیین پیامدهای اجرای خصوصی‌سازی در ورزش ایران» اظهار کردند، خصوصی‌سازی در ورزش ایران تحت تأثیر شرایط مختلف قرار گرفته است که دور از وضعیت مطلوب و موردانتظار نیست. این وضعیت می‌تواند عواقب نامطلوبی داشته باشد؛ باین‌حال دولت با ایجاد کارگروه کمیسیون‌های تخصصی برای ارزیابی نیاز و قانون‌گذاری در سطوح پایین، بررسی قوانین در قوه مجریه، کاهش نظارت، کاهش اهرم نظارتی و دخالت، می‌تواند گامی در پیشرفت اهداف خصوصی‌سازی ورزش کشور بردارد.

بادیج (۲۰۱۸) در بررسی درک کیفیت خدمات در مراکز ورزشی خصوصی و عمومی قونیه نتیجه گرفت، تصورات مربوط به کیفیت خدمات در مورد مراکز ورزشی خصوصی و دولتی منفی است. همچنین مشخص شد که نمرات کیفیت خدمات در همه ابعاد آن منفی است. در مقایسه هر دو نوع مرکز نیز مشخص شد، نمرات کیفیت خدمات درک‌شده در مراکز ورزشی خصوصی بیشتر است.

آوالین (۲۰۱۹) با تجزیه و تحلیل اینکه در کشورهای درحال توسعه^۵ خصوصی‌سازی به‌عنوان یکی از استراتژی‌های توسعه است، بیان می‌کند که روند خصوصی‌سازی بنگاه‌های دولتی (SOE)^۶ در کشورهای درحال توسعه رو به افزایش است. به اظهار وی، مقاله‌اش روشن می‌کند که روند تصمیم‌گیری درباره اجرای خصوصی‌سازی در کشوری درحال توسعه، مسئله‌ای پیچیده بوده و مستلزم در نظر گرفتن شرایط آن کشور است.

سولی و هی جانگ (۲۰۱۹) در مقاله‌ای به تأثیر کیفیت خدمات و دلبستگی به استخرهای شنای سرپوشیده خصوصی بر نگرش محل، نگرش مکان و قصد تداوم رابطه، در پنج استخر شهر سئول پرداختند. آن‌ها ذکر کردند که کیفیت خدمات بر هویت مکان تأثیر مثبت دارد. کیفیت خدمات تأثیر مثبت بر وابستگی به مکان دارد. دخالت تأثیر مثبتی بر هویت مکان ندارد. مشارکت تأثیر مثبتی بر وابستگی به مکان ندارد. هویت مکان بر نگرش مکان تأثیر مثبت دارد. وابستگی به مکان بر نگرش مکان تأثیر مثبت دارد. نگرش مکان نیز تأثیر مثبت بر قصد تداوم رابطه دارد.

احمدی و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله خود با عنوان «تحلیل عاملی مؤلفه‌های فرهنگی^۱ لازم قبل از خصوصی‌سازی ورزش» ذکر کردند، شش مؤلفه فرهنگی لازم قبل از خصوصی‌سازی ورزش به ترتیب اولویت عبارت‌اند از: آموزش و توانمندسازی، شبکه خصوصی تلویزیون، نگرش مدیران دولتی، رسانه، تفکر راهبردی و اعتمادپذیری. آن‌ها نتیجه گرفتند که مسئولان ورزش کشور باید قبل از واگذاری ورزش به بخش خصوصی به مؤلفه‌های فرهنگی لازم توجه داشته باشند تا فرایند خصوصی‌سازی بتواند با شرایط مطلوبی انجام شود.

احمدی و نودهی (۲۰۲۰) در مقاله خود با عنوان «تحلیل عاملی مؤلفه‌های الزام اجرایی قبل از خصوصی‌سازی ورزش در ایران» نشان دادند که شش مؤلفه الزام اجرایی قبل از خصوصی‌سازی ورزش به ترتیب شامل به‌روزکردن طرح جامع ورزش، توانمندسازی بخش خصوصی، نیروی انسانی توانمند، نظارت و کنترل، تشکیلات و ساختار، و خدمات است؛ بنابراین می‌توان گفت، مسئولان ورزش کشور قبل از واگذاری ورزش به بخش خصوصی باید به مؤلفه‌های الزام اجرایی توجه داشته باشند تا فرایند خصوصی‌سازی بتواند با شرایط مطلوبی انجام گیرد.

امیری و همکاران (۲۰۱۳) به تبیین و اولویت‌بندی موانع^۲ فراروی خصوصی‌سازی و مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش پرداخته و نتیجه گرفتند، از نظر صاحب‌نظران دانشگاهی به ترتیب موانع مدیریتی، فرهنگی-اجتماعی، سیاسی-حقوقی و اقتصادی و از دیدگاه مدیران اجرایی به ترتیب موانع مدیریتی، فرهنگی-اجتماعی، اقتصادی و سیاسی-حقوقی، موانع فراروی خصوصی‌سازی در توسعه ورزش^۳ هستند. همچنین اظهار کردند، از دیدگاه مدیران اجرایی، رقابت غیرمستقیم دولت با بخش خصوصی، مقاومت مدیران به کاهش تصدی دولت به سبب وابستگی‌شان به بخش دولتی، فقدان امنیت سرمایه-گذاری در کشور و استفاده از ورزش به‌عنوان ابزار سیاسی، در زمره مهم‌ترین موانع مدیریتی، فرهنگی-اجتماعی، اقتصادی و سیاسی-حقوقی فراروی خصوصی‌سازی ورزش در کشور هستند.

پاداش و همکاران (۲۰۱۱) در ارزش‌گذاری عوامل اجتماعی و قانونی^۴ مؤثر بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی دریافتند، عامل‌های درصد اهمیت برنامه‌های ورزش در برنامه‌های توسعه اقتصادی-اجتماعی ورزش کشور، فقدان قوانین لازم و هماهنگ با اجرای فرایند واگذاری، چگونگی اتخاذ روش‌های مناسب در مراحل مختلف اجرا، وجود قوانین و مقررات دست و پاگیر، به ترتیب دارای بیشترین اولویت هستند.

ناصح (۲۰۱۳) اظهار کرد که در مقاله‌اش با نگاهی به سیاست‌های خصوصی‌سازی سعی کرده است اجرای آن در ورزش را ارزیابی کند. او بیان کرد، به نظر می‌رسد معایب خصوصی‌سازی از مزایای آن بیشتر است.

4. Social and Legal Barriers
5. Developing countries
6. State owned enterprises

1. Cultural Component
2. Barriers
3. Development of Sport

ورزش ایران، عوامل مؤثر بر اقتصاد صنعت ورزش ایران را در قالب ۱۱ نقطه قوت، ۱۴ فرصت، ۲۶ ضعف و ۲۴ تهدید شناسایی کردند. درنهایت، ۲۵ استراتژی اجرایی مناسب تدوین و ارائه کردند. آن‌ها در نتیجه‌گیری تحقیق خود اظهار کردند، متولیان صنعت ورزش با تشکیل تیمی از متخصصان، استراتژی‌های پیشنهادی این مطالعه را در دستور کار قرار دهند، برنامه‌های اجرایی لازم را تدوین کنند و سپس اقدامات لازم برای اجرای طرح را اعمال کنند. درنهایت بیان کردند، دستاوردهای این مطالعه با استفاده از برنامه‌ریزی خرد و کلان اقتصادی می‌تواند کلید رشدناشتن تولید ناخالص داخلی ایران و کشورهای مشابه باشد.

ساتاکروز لوزانو و همکاران (۲۰۲۱) در مقاله خود با عنوان «اماکن ورزشی اسپانیا: تفاوت بین دولتی و خصوصی، با توجه به مدل تجاری» اظهار کردند، اسپانیا دارای اماکن ورزشی متعدد چندمنظوره‌ای است که خدمات وسیعی را ارائه می‌دهد. آن‌ها هدف از مطالعه خود را تعیین تفاوت‌های احتمالی متغیرها یا شاخص‌های مدیریتی اماکن ورزشی، با توجه به مالکیت دولتی یا خصوصی بودن آن‌ها و براساس مدل تجاری اماکن اعلام کردند. نتیجه تحقیق نشان داد، تفاوت عمده‌ای در اکثر متغیرهای تجزیه و تحلیل شده (سطح منطقه، تعداد کاربران، درآمد حاصل از شهریه، درآمد فوق‌العاده، کل درآمد، درآمد ماهانه به ازای هر مشتری و متوسط شهریه ماهانه) بین اماکنات ورزشی دولتی و خصوصی و بین مدل‌های تجاری آن‌ها وجود دارد. آن‌ها پیشنهاد دادند، این مطالعه اطلاعاتی را برای افرادی که در زمینه مدیریت اماکن ورزشی کار می‌کنند، ارائه می‌دهد و به آن‌ها این امکان را می‌دهد تا معیارها را انجام دهند و بدانند که پیشرفت‌های آن‌ها در مدیریت اماکن ورزشی به مالکیت و مدل تجاری آن‌ها وابسته است.

با توجه به اینکه ملاحظه‌گری و همکاران (۲۰۰۴) تنها تحقیق تحلیل محتوای مدیریت ورزشی کشور با رویکرد خصوصی‌سازی را انجام دادند و تاکنون تحلیل محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش کشور صورت نگرفته است، در چند سال اخیر موضوع خصوصی‌سازی در ورزش و به‌ویژه در فوتبال و به‌خصوص دو باشگاه پرسپولیس و استقلال از موضوعات مهم وزارت ورزش و جوانان و همچنین وزارت اقتصاد و دارایی بوده است؛ بنابراین درخصوص موضوعی با این گستردگی که مخاطبان و ذی‌نفعان زیادی دارد، ضروری است در این حوزه پژوهشی ورزش کشور بررسی دقیق و تحلیل محتوایی از پژوهش‌های انجام‌شده صورت پذیرد تا بتوان به برنامه‌ریزان راهبردی، میان‌مدت و کوتاه‌مدت و همچنین پژوهشگران این حوزه پیشنهادهای مفیدی را ارائه کرد. در این پژوهش در پی آن هستیم که بدانیم:

قائم الکواز و عزیز (۲۰۱۹ الف) در مقاله‌ای درباره بررسی موانع برنامه خصوصی‌سازی در باشگاه‌های ورزشی عراق، با هدف ایجاد مقیاسی از موانع خصوصی‌سازی در باشگاه‌های ورزشی عراق از دیدگاه مدیران، اظهار کردند که موانع خصوصی‌سازی در باشگاه‌های ورزشی، فقدان ظرفیت فنی و ضعف منابع انسانی واجد شرایط برای اجرای خصوصی‌سازی، فقدان قوانین و مقررات اداری، نبود منابع مالی و امتناع کارگران باشگاه از کار در بخش خصوصی است.

قائم الکواز و عزیز (۲۰۱۹ ب) در مقاله خود با عنوان «الزامات خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی عراق از نظر مدیران» اظهار کردند، نتیجه‌گیری اصلی، نیاز به تأمین زمین برای ایجاد اماکن ورزشی برای باشگاه‌ها و اعطای آزادی سرمایه‌گذاری به باشگاه‌ها و حمایت دولت و تضمین حقوق همه احزاب، کارگران، سرمایه‌گذاران و مدیریت در باشگاه‌ها و به‌وجودآوردن محیطی مناسب برای سرمایه‌گذاری و آماده سازی افکار عمومی برای پذیرش خصوصی‌سازی و ساختار سیستم‌های اداری و تأمین منابع مختلف درآمد برای حمایت از فعالیت‌های ورزشی است.

رحمتی و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیقشان با عنوان «طراحی الگوی خصوصی‌سازی اماکن ورزشی» نتیجه گرفتند که توسعه برنامه خصوصی‌سازی اماکن ورزشی با شرایط علی مختلف روپرو است. اگرچه این موانع به‌طور مستقیم بر خصوصی‌سازی اماکن ورزشی تأثیر می‌گذارند، به نظر می‌رسد شرایط زمینه‌ای به دلیل تأثیرگذاری بر شرایط علیت، اهمیت دوگانه دارند؛ به عبارت دیگر، توسعه برنامه خصوصی‌سازی اماکن ورزشی قبل از هر چیز به بهبود شرایط زمینه‌ای نیاز دارد و از این طریق نقش شرایط علی را کاهش می‌دهد. بهبود شرایط زمینه‌ای مستلزم استفاده از ساختارهای مدیریتی، حقوقی، خصوصی‌سازی، فرهنگی و اجتماعی است که با این شرایط زمینه‌ای سازگار است و می‌تواند به بهبود وضعیت موجود کمک کند. آن‌ها اظهار کردند، استفاده از این استراتژی‌ها برای توسعه برنامه خصوصی‌سازی اماکن ورزشی می‌تواند پیامدهای توسعه اقتصادی، توسعه منابع انسانی، توسعه ورزش و توسعه اجتماعی را به دنبال داشته باشد. آن‌ها با توجه به یافته‌های تحقیق خود ذکر کردند که خصوصی‌سازی اماکن ورزشی به ایجاد بستری شفاف و مناسب نیاز دارد تا مدیران بتوانند در رقابت مناسب خصوصی‌سازی اماکن را انجام دهند.

هادیان و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیق خود با عنوان «استراتژی‌های توسعه اقتصادی صنعت ورزش ایران» اظهار کردند، در حال حاضر ورزش به‌عنوان صنعتی بزرگ، یکی از مهم‌ترین منابع اقتصادی در جوامع توسعه‌یافته و یکی از شاخص‌های مهم توسعه کشورها در نظر گرفته می‌شود. آن‌ها با هدف طراحی مدل استراتژیک از اقتصاد صنعت

۱. چه تعداد پژوهش در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران تا پایان تابستان ۲۰۲۱ انجام و منتشر شده است؟
۲. موضوع و محتوای پژوهش‌های انجام‌شده در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران در چه زمینه‌هایی است؟
۳. سهم مجلات پژوهشی، همایش‌ها، پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد و رساله‌های دکتری راهنمایی‌شده در دانشگاه‌ها از پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران چگونه است؟ (محل ارائه یا انتشار پژوهش‌ها)
۴. روند سیر پژوهش‌ها در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران و انتشار (داخلی و خارجی پژوهش‌ها) تا پایان تابستان ۲۰۲۱ چگونه بوده است؟
۵. وضعیت هم‌پژوهی و جنسیت نویسندگان در پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران چگونه بوده است؟
۶. روش‌های تحقیق استفاده‌شده در تحقیقات خصوصی‌سازی ورزش ایران کدام‌اند؟
۷. نرم‌افزارهای استفاده‌شده در پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش کدام‌اند؟
۸. ابزار گردآوری اطلاعات در پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش کدام‌اند؟
۹. پراکنش جغرافیایی پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران چگونه است؟

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق استفاده‌شده در این تحقیق، روش تحلیل محتوا بود. این تحقیق از نوع کمی بود و از رویکرد توصیف و ارزیابی محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران، استفاده شد. تمام تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش ایران، جامعه آماری پژوهش را تشکیل دادند که در یکی از نشریات علمی پژوهشی، علمی‌دانشجویی (داخلی یا خارجی)، همایش‌های ملی و بین‌المللی منتشر شده باشند و همچنین پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد یا رساله‌های مقطع دکتری باشند و بازه زمانی این پژوهش‌ها تا پایان تابستان ۲۰۲۱ باشد. در این پژوهش نمونه‌گیری انجام نشد؛ زیرا کل جامعه آماری بررسی شد و نمونه آماری برابر با جامعه آماری بود. برای به‌دست‌آوردن پژوهش‌های مدنظر، وب‌سایت نشریه‌های علمی پژوهشی ورزشی جست‌وجو شد، اما به‌منظور دستیابی به پژوهش‌های سال‌های قبل که در وب‌سایت نشریه‌های علمی پژوهشی نیامده است و همچنین دستیابی به سایر پژوهش‌ها، در پایگاه‌های مگ‌ایران، علم‌نت، نورمگز و سیولیکا (مرجع ناشر تخصصی کنفرانس‌های ایران)، گوگل، گوگل اسکولار و پایگاه داده‌های دانشگاه پیام‌نور (گیگالیب) و دانشگاه شهید بهشتی جست‌وجو انجام شد. همچنین برای تحقیقات منتشرشده خارجی که در نشریات مختلف منتشر یا در همایش‌ها، کنگره‌ها و کنفرانس‌های بین‌المللی ارائه شده و درباره خصوصی‌سازی ورزش ایران انجام شده است، در

گوگل، گوگل اسکولار و پایگاه‌های داده‌های مختلف جست‌وجو شد. برای به‌دست‌آوردن نتایج تحقیق داده‌ها در دو Worksheet نرم‌افزار اکسل وارد شد و با استفاده از توابع مختلف و Filtering data تجزیه و تحلیل شد؛ بر این اساس، اطلاعات هر یک از پژوهش‌ها از جمله سال انتشار، همه اسامی نویسندگان، عنوان پژوهش‌ها، محل انتشار یا دفاع تعداد نویسنده زن یا مرد در هر پژوهش، ابزار گردآوری اطلاعات، روش‌های تحقیق، پراکنش جغرافیایی و... در نرم‌افزار اکسل وارد شد. واحد تحلیل پژوهش‌ها: در این تحقیق، واحد تحلیل، تمام پژوهش‌های انجام‌شده مرتبط با خصوصی‌سازی در ورزش ایران شامل مقالات نشریات علمی پژوهشی، مقالات همایش‌های ملی و بین‌المللی (سخنرانی و پوستر)، پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد و رساله دکتری دانشجویان در دانشگاه‌های مختلف بود.

روند پژوهش: منظور از روند، سیر پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران از اولین پژوهش تا پایان تابستان ۲۰۲۱ است. حوزه پژوهش: حوزه‌ای است که پژوهش‌های مدیریت ورزشی در آن حوزه انجام شده است و شامل تمام پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران است.

انتشار: منظور، سهم دانشگاه‌ها برای رساله و پایان‌نامه‌ها، مجلات برای مقاله‌ها و همایش‌ها و کنگره‌ها برای پوستر و سخنرانی‌ها و سمینارها، از پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران است. روش‌های تحقیق: منظور روش‌های تحقیق به‌کاررفته در پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران است.

نرم‌افزارهای آماری: منظور نرم‌افزارهای استفاده‌شده برای تحلیل داده‌ها است.

ابزار گردآوری اطلاعات: منظور ابزارهای استفاده‌شده برای گردآوری اطلاعات پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران است. هم‌پژوهی: منظور وضعیت جنسیتی و تعداد نویسندگان یا مشارکت کنندگان در انجام پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران است.

یافته‌های پژوهش

در پاسخ به سؤال ۱ تحقیق مبنی بر اینکه «چه تعداد پژوهش در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران تا پایان تابستان ۲۰۲۱ انجام و منتشر شده است؟» نتایج تحقیق نشان می‌دهد، تحقیقات منتشرشده در منابع پژوهشی داخلی و خارجی، پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها در حوزه ورزش ایران، ۹۸ تحقیق است که تا تابستان ۲۰۲۱ منتشر شده است و محقق توانسته است گردآوری کند.

در پاسخ به سؤال شماره ۲ تحقیق مبنی بر اینکه «موضوع و محتوای پژوهش‌های انجام‌شده در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران در چه زمینه‌هایی است؟» نتایج در جداول ۱، ۲، ۳ و ۴ ارائه شده است. نتایج نشان داد از کل این تحقیقات، مطابق جدول ۱، ۲۲ تحقیق در زمینه اماکن ورزشی، مطابق جدول ۲، ۱۷ تحقیق در زمینه فوتبال و باشگاه-

های فوتبال و مطابق جدول ۳، ۵۹ تحقیق در سایر زمینه‌های ورزشی به استثنای اماکن ورزشی و فوتبال است.

جدول ۱. تحقیقات خصوصی سازی در زمینه اماکن ورزشی ایران

Table 1. Privatization Research in the Field of Sports Places

ردیف	محققان	سال	عنوان
۱	امانی	۲۰۱۰	بررسی مشکلات مدیریتی اماکن ورزشی خصوصی سازی شده در استان خراسان شمالی و خراسان رضوی
۲	کشاورز و همکاران	۲۰۱۱	تأثیر واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی در توسعه ورزش استان تهران
۳	قنبری فیروزآبادی و همکاران	۲۰۱۴	نقاط قوت خصوصی سازی اماکن ورزشی
۴	مصلی نژاد و همکاران	۲۰۱۴	موانع خصوصی سازی امکانات ورزشی دانشگاه‌های دولتی ایران
۵	محرم زاده و همکاران	۲۰۱۵	بررسی چالش‌های اجرایی خصوصی سازی اماکن ورزشی در ورزش شهرستان‌ها
۶	نادریان چهارمی و مصلحی	۲۰۱۵	بررسی ابعاد اجتماعی خصوصی سازی نهاد ورزش (اماکن خصوصی شده اصفهان)
۷	قربانی و همکاران	۲۰۱۵	رابطه بین خصوصی سازی و بهره‌وری سالن‌های ورزشی از دیدگاه مدیران و رؤسای هیأت‌های ورزشی
۸	زردشتیان و غایب‌زاده	۲۰۱۹	پیامدسنجی واگذاری اماکن ورزشی بر ابعاد مختلف ورزش همگانی و قهرمانی
۹	نصیرزاده و سلیمانی	۲۰۲۰	شناسایی موانع واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی
۱۰	رحیمی و همکاران	۲۰۱۳	دیدگاه‌های مدرن توسعه اماکن ورزشی: رویکرد خصوصی سازی و نقش آن در بهره‌وری باشگاه‌ها
۱۱	قادری	۲۰۱۴	بررسی بهره‌وری اماکن ورزشی خصوصی و دولتی در استان تهران
۱۲	ذبیحی و رضوی	۲۰۱۶	عوامل مؤثر در خصوصی سازی صنعت توریسم ورزشی استان مازندران
۱۳	رحمتی و همکاران	۲۰۲۰	طراحی الگوی خصوصی سازی اماکن ورزشی
۱۴	بسطامی و همکاران	۲۰۱۷	تأثیر واگذاری اماکن ورزشی (طبق ماده ۸۸) بر عملکرد هیئت‌های ورزشی در شهر تهران
۱۵	زاهدی و کریم‌زاده	۲۰۱۸	بررسی خصوصی سازی مکان‌های ورزشی استان اصفهان بر گرایش بانوان به ورزش
۱۶	شکری	۲۰۲۰	تحلیل مبانی و شیوه‌های خصوصی سازی اماکن ورزشی
۱۷	قوی پنجه و یدالله‌زاده	۲۰۲۰	بررسی وضعیت خصوصی سازی اماکن ورزشی دولتی در استان سیستان و بلوچستان و ارائه راهکارهای اجرایی آن
۱۸	کونانی	۲۰۱۶	بررسی ارتباط خصوصی سازی اماکن ورزشی با توانمندسازی کارکنان و وفاداری مشتریان در باشگاه‌های ورزشی شهر تهران
۱۹	مسعودی	۲۰۱۷	بررسی تحلیلی خصوصی سازی اماکن ورزشی شهرستان شاهرود به روش SWOT
۲۰	میرصادقی و همکاران	۲۰۱۴	بررسی تأثیر خصوصی سازی اماکن ورزشی دولتی بر ورزش قهرمانی آقایان در هیئت‌های منتخب
۲۱	یوسفی	۲۰۱۲	مقایسه مدیریت اماکن ورزشی پیش و پس از اجرای ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت از دیدگاه مدیران ورزش استان اصفهان
۲۲	ملاجعفری	۲۰۱۲	بررسی نقش واگذاری اماکن ورزشی دولتی به بخش خصوصی بر توسعه ورزش استان تهران در راستای تحقق ماده ۸۸

جدول ۲. تحقیقات خصوصی سازی در زمینه فوتبال و باشگاه‌های فوتبال ایران

Table 2. Privatization Research in the Field of Football and Iranian Football Clubs

ردیف	محققان	سال	عنوان
۱	قره‌خانی	۲۰۰۹	بررسی چالش‌ها و موانع توسعه خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال ایران
۲	قره‌خانی و همکاران	۲۰۱۱	بررسی مهم‌ترین موانع اقتصادی خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال ایران
۳	دلدار و همکاران	۲۰۱۳	بررسی موانع سیاسی حقوقی خصوصی سازی باشگاه‌های لیگ حرفه‌ای فوتبال کشور
۴	نظری و ساکت	۲۰۱۳	موانع زی بنایی خصوصی سازی در فوتبال ایران
۵	زارع و همکاران	۲۰۱۴	شناسایی و رتبه‌بندی چالش‌های موجود در روند خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال کشور براساس مدل PEST
۶	سلمان محمدتقی	۲۰۱۵	تحلیل موانع خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال لیگ آزادگان
۷	دلدار و همکاران	۲۰۱۶	بررسی موانع اقتصادی خصوصی سازی باشگاه‌های لیگ حرفه‌ای فوتبال کشور

۸	سلطان حسینی و همکاران	۲۰۱۷	شناخت و اولویت‌بندی موانع خصوصی‌سازی صنعت ورزش فوتبال در ایران با رویکرد آنالیز چند معیاره و کپلند
۹	رضوی و همکاران	۲۰۱۹	تحلیل مؤلفه‌های اثرگذار بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های حرفه‌ای فوتبال ایران
۱۰	علیدوست قهفرخی	۲۰۱۹	تحلیل موانع حقوقی و قانونی مؤثر در اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در فوتبال حرفه‌ای ایران
۱۱	شهبلائی و همکاران	۲۰۱۵	اولویت‌های خصوصی‌سازی باشگاه‌های فوتبال ایران از دیدگاه کارشناسان
۱۲	همتی نژاد و همکاران	۲۰۱۷	نیازهای خصوصی‌سازی باشگاه‌های فوتبال لیگ حرفه‌ای ایران
۱۳	زارع آبندانسری و همکاران	۲۰۲۱	چالش‌ها و فرصت‌های خصوصی‌سازی باشگاه فوتبال استقلال و پرسپولیس
۱۴	زارع و همکاران	۲۰۱۲	چالش‌های موجود در روند خصوصی‌سازی باشگاه‌های فوتبال بر اساس مدل PEST
۱۵	صالح نیا	۲۰۱۴	شناسایی و وزن دهی عوامل سوق‌دهنده و بازدارنده خصوصی‌سازی فوتبال ایران با استفاده از روش AHP
۱۶	سلیمی و همکاران	۲۰۱۲	عوامل مؤثر بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی، با روش‌های AHP و TOPSIS با تأکید بر فوتبال
۱۷	رضوی و همکاران	۲۰۱۸	مطالعه چالش‌های ساختاری خصوصی‌سازی باشگاه‌های فوتبال با روش تجزیه و تحلیل عاملی

جدول ۳. تحقیقات خصوصی‌سازی ورزش ایران به استثنای اماکن ورزشی و فوتبال

Table 3. Research on the Privatization of Iranian Sports, with the Exception of Sports and Football Venues

ردیف	محققان	سال	عنوان
۱	رضوی	۲۰۰۴	افزایش کارایی با سیاست خصوصی‌سازی در ورزش
۲	رضوی	۲۰۰۶	خصوصی‌سازی و توسعه ورزش در اندیشه مدیران تربیت‌بندی کشور
۳	رضوی	۲۰۰۶	خصوصی‌سازی، تمرکززدایی و انتقال وظایف ورزش قهرمانی به کمیته ملی المپیک
۴	علیدوست قهفرخی و همکاران	۲۰۱۰	موانع توسعه تعاونی‌های ورزشی در ورزش حرفه‌ای جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر سیاست‌های کلی اصل ۴۴
۵	پاداش و همکاران	۲۰۱۱	ارزشگذاری عوامل اجتماعی و قانونی مؤثر بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی
۶	پاداش و همکاران	۲۰۱۲	تعیین و اولویت‌بندی عوامل مدیریتی و اجرایی مؤثر بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی با روش AHP
۷	کشگر و سلیمانی	۲۰۱۲	نقش برنامه خصوصی‌سازی بر توسعه ورزش‌های همگانی از دیدگاه کارشناسان
۸	امیری و همکاران	۲۰۱۲	رسانه و توسعه مشارکت بخش خصوصی در ورزش کشور
۹	علیدوست قهفرخی و همکاران	۲۰۱۳	تحلیل موانع فرهنگی و اجتماعی مؤثر بر اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در ورزش حرفه‌ای ایران
۱۰	امیری و همکاران	۲۰۱۳	تبیین و اولویت‌بندی موانع فراروی خصوصی‌سازی و مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش
۱۱	طهماسبی	۲۰۱۵	بررسی موانع و چالش‌های فراروی خصوصی‌سازی ورزش در ایران
۱۲	محمدی‌مغانی و همکاران	۲۰۱۶	تحلیل عاملی نقش سیاسی دولت در اجرای سیاست خصوصی‌سازی صنعت ورزش
۱۳	احمدی و همکاران	۲۰۱۸	تحلیل عاملی مؤلفه‌های فرهنگی لازم قبل از خصوصی‌سازی ورزش
۱۴	احمدی و نودهی	۲۰۲۰	تحلیل عاملی مؤلفه‌های الزام‌اجرائی قبل از خصوصی‌سازی ورزش در ایران
۱۵	رضایی	۲۰۲۰	طراحی الگوی خصوصی‌سازی در صنعت ورزش ایران
۱۶	رضایی صوفی و خداپرست	۲۰۲۰	نقش خصوصی‌سازی بر توسعه توریسم ورزشی
۱۷	ملاجعفری و همکاران	۲۰۲۰	مطالعه تحلیلی مدیریت ورزش کشور با تأکید بر خصوصی‌سازی در ورزش (تا پایان دوره سوم توسعه سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۴)
۱۸	پورذبیح سرمامی و همکاران	۲۰۲۱	بررسی فرصت‌ها و چالش‌های مدیریتی برون‌سپاری به بخش خصوصی در سازمان‌های ورزشی دولتی
۱۹	ناصح	۲۰۱۳	ارزیابی خصوصی‌سازی در ورزش با رویکرد ارزیابی نقاط قوت و ضعف
۲۰	صدری و فروغی پور	۲۰۱۴	اثرات خصوصی‌سازی بر عملکرد ادارات ورزش و جوانان استان زنجان
۲۱	قره‌خانی	۲۰۱۶	شناسایی موانع حقوقی و قانونی مشارکت بخش خصوصی در ورزش همگانی استان قزوین
۲۲	رضوی و همکاران	۲۰۱۸	بررسی و تبیین پیامدهای اجرای خصوصی‌سازی در ورزش ایران
۲۳	رضوی و همکاران	۲۰۱۸	تحلیل عوامل زمینه‌ای برای اجرای خصوصی‌سازی در ورزش ایران
۲۴	احمدی و همکاران	۲۰۰۶	بررسی موانع و مشکلات موجود در خصوصی‌سازی ورزش از دیدگاه باشگاه‌های خصوصی شهرستان ارومیه

۲۵	احمدی و همکاران	۲۰۱۷	تحلیل عاملی مؤلفه‌های الزام با رویکرد مسائل اجتماعی قبل از خصوصی‌سازی ورزش
۲۶	آزادی و همکاران	۲۰۱۴	تحلیلی بر روند خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی ایران (شناسایی موانع و ارائه راهکارهایی برای آن)
۲۷	باباپور و محمدقلی	۲۰۱۷	تأثیر حمایت مالی و خصوصی‌سازی بر موفقیت ورزشی در هیئت‌های ورزشی استان آذربایجان غربی
۲۸	برزگر هدشی و همکاران	۲۰۱۷	مفهوم خصوصی‌سازی و نحوه اعمال قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و آیین‌نامه‌های مربوط در راستای اهداف وزارت ورزش و جوانان
۲۹	برومند و همکاران	۲۰۱۴	شناسایی موانع خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی به‌منظور ورود به بورس اوراق بهادار
۳۰	جیحون تبار و نجفی	۲۰۱۵	بررسی موانع و چالش‌های فراروی خصوصی‌سازی ورزش در ایران
۳۱	خلیلی و همکاران	۲۰۱۲	بررسی عوامل مؤثر بر اجرای ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت در اداره کل ورزش و جوانان استان البرز
۳۲	داورزنی	۱۹۹۵	تأثیر خصوصی‌سازی بر کارایی و اثربخشی ورزش کشور «با تأکید بر ورزش باشگاهی»
۳۳	رحمانی تبار و همکاران	۲۰۱۴	نقش موانع مختلف دولتی بر روند خصوصی‌سازی ورزش کشور
۳۴	رضایی و همکاران	۲۰۱۵	موانع و مشکلات موجود در خصوصی‌سازی ورزشی از دید صاحبان باشگاه‌های ورزشی
۳۵	سلیمانی و همکاران	۲۰۱۴	نقش عوامل اقتصادی بر خصوصی‌سازی ورزش از دیدگاه کارشناسان ورزش
۳۶	سلیمانی و همکاران	۲۰۱۴	نقش عوامل ساختاری بر خصوصی‌سازی ورزش از دیدگاه کارشناسان ورزش
۳۷	سوادی و رضایی کمرپشتی	۲۰۱۸	بررسی مقایسه انگیزه مشارکت زنان و مردان در خصوصی‌سازی ورزش‌های آبی ساحلی استان هرمزگان
۳۸	شفیعی و همکاران	۲۰۱۴	خصوصی‌سازی و سرمایه‌گذاری در ورزش
۳۹	شفیعی و همکاران	۲۰۱۴	رابطه کارآفرینی، خصوصی‌سازی و سرمایه‌گذاری در ورزش
۴۰	ظفرمند و همکاران	۲۰۱۵	بررسی ارتباط بین اجرای برنامه خصوصی‌سازی و توسعه ورزش‌های همگانی از دیدگاه اساتید دانشگاه شهر کهگیلویه
۴۱	ظهرائی و صابونچی	۲۰۱۲	نقش انواع رسانه در توسعه خصوصی‌سازی با تأکید بر ورزش قهرمانی
۴۲	عاشوری و همکاران	۲۰۱۶	نقش برنامه خصوصی‌سازی بر توسعه ورزش‌های همگانی از دیدگاه کارشناسان استان فارس
۴۳	علوی و همکاران	۲۰۲۰	شناسایی و اولویت‌بندی محرک‌ها و موانع پیش روی خصوصی‌سازی در مجموعه‌های ورزشی شهر تهران
۴۴	کاشف و همکاران	۲۰۱۴	خصوصی‌سازی: راهکارهای توسعه اشتغال‌زایی از طریق ورزش
۴۵	کریم زاده و همکاران	۲۰۱۴	تأثیر خصوصی‌سازی مراکز ورزشی بر روند رشد برخی شاخص‌های ورزشی زنان در استان اصفهان
۴۶	کشگر و تقوی	۲۰۱۳	بررسی دستاوردهای برنامه خصوصی‌سازی در دارایی‌های ورزشی واگذار شده سازمان تربیت‌بدنی
۴۷	محمدی مغانی و قره‌خانی	۲۰۱۸	طراحی و تبیین مدل نقش اقتصادی دولت در فرایند خصوصی‌سازی ورزش ایران
۴۸	محمدی مغانی و همکاران	۲۰۱۷	طراحی مدل نقش مدیریتی وزارت ورزش و جوانان در خصوصی‌سازی ورزش ایران
۴۹	مقدسی و همکاران	۲۰۲۰	تأثیر خصوصی‌سازی و تبلیغات بر درآمدزایی باشگاه‌های ورزشی استان اردبیل
۵۰	مقصودپور	۲۰۱۶	بررسی موانع و چالش‌های فراروی خصوصی‌سازی ورزش در ایران
۵۱	مندعلی‌زاده و هنری	۲۰۱۱	بررسی فرصت‌ها و چالش‌های خصوصی‌سازی در ورزش کشور از دیدگاه صاحب‌نظران ورزشی و ارائه راهکارهای اصلاحی
۵۲	مهدوی و عمویی	۲۰۱۷	بررسی موانع خصوصی‌سازی باشگاه‌های ژیمناستیک و ارائه راهکار مناسب
۵۳	نجف‌زاده و محسنی واحد	۲۰۱۵	بررسی آثار خصوصی‌سازی در صنعت ورزشی بر ساختار سرمایه‌گذاری از دیدگاه مدیران و کارشناسان ادارات ورزش و جوانان استان آذربایجان شرقی
۵۴	هادیان و همکاران	۲۰۱۱	نقش خصوصی‌سازی در افزایش کارایی ورزش استان سمنان
۵۵	درویشی و همکاران	۲۰۱۵	تأثیر خصوصی‌سازی بر توسعه ورزش همگانی از دیدگاه کارشناسان
۵۶	قره‌خانی و همکاران	۲۰۱۷	مدل‌سازی چالش‌های خصوصی‌سازی در باشگاه‌های فوتبال ایران
۵۷	رضوی	۲۰۰۴	تحلیل سیاست خصوصی‌سازی در ورزش کشور با تأکید بر ورزش قهرمانی
۵۸	نیری و همکاران	۲۰۱۱	بررسی تجارب، اقدامات، الزامات و ملاحظات کشورهای منتخب در زمینه خصوصی‌سازی و توسعه مشارکت بخش خصوصی در حوزه ورزش
۵۹	نیک‌پی	۲۰۱۲	تدوین برنامه استراتژیک خصوصی‌سازی در ورزش کشور براساس مدل SWOT

درصد تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش ایران در زمینه خصوصی‌سازی در اماکن ورزشی بوده است. ۱۷/۵ درصد تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش ایران در زمینه خصوصی‌سازی در فوتبال و باشگاه‌های فوتبال بوده است. ۶۰ درصد تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش ایران در زمینه خصوصی‌سازی در سایر زمینه‌های ورزش به استثنای اماکن ورزشی و فوتبال بوده است.

نتایج نشان می‌دهد که در ۲۴ تحقیق به موضوع موانع خصوصی‌سازی در ورزش ایران پرداخته شده است که ۲ پژوهش به موانع خصوصی‌سازی اماکن ورزشی، ۸ پژوهش به موانع خصوصی‌سازی فوتبال و باشگاه‌های فوتبال و ۱۴ پژوهش به موانع خصوصی‌سازی عام ورزش یا سایر زمینه‌ها به استثنای فوتبال و اماکن ورزشی پرداخته‌اند. جدول ۴، خلاصه جداول ۱، ۲ و ۳ را به شرح زیر نشان می‌دهد که ۲۲/۵

جدول ۴. فراوانی و درصد پژوهش‌ها در زمینه خصوصی‌سازی در ورزش ایران

Table 4. Frequency and Percentage of Research on Privatization in Iranian Sports

ردیف	زمینه مطالعه	فراوانی	درصد
۱	خصوصی‌سازی در اماکن ورزشی	۲۲	۲۲/۵
۲	خصوصی‌سازی در فوتبال و باشگاه‌های فوتبال	۱۷	۱۷/۵
۳	خصوصی‌سازی در سایر زمینه‌های ورزش به استثنای اماکن ورزشی و فوتبال	۵۹	۶۰
	مجموع	۹۸	۱۰۰

نشریات علمی پژوهشی داخلی چاپ شده است. در نشریات خارجی نیز ۱۳ پژوهش چاپ شده است. ۲۴ پژوهش در کنگره‌ها، همایش‌ها و کنفرانس‌های ملی به صورت پوستر یا سخنرانی ارائه شده است. ۱۲ پژوهش نیز در کنگره‌ها، همایش‌ها و کنفرانس‌های بین‌المللی منتشر شده است.

در پاسخ به سؤال ۳ تحقیق مبنی بر اینکه سهم مجلات پژوهشی، همایش‌ها، پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد و رساله‌های دکتری راهنمایی شده در دانشگاه‌ها از پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران چگونه است؟ (محل ارائه یا انتشار پژوهش‌ها) نتایج تحقیق مطابق جدول ۵ نشان داد که ۲ رساله دکتری و ۹ پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد در دانشگاه‌های ایران دفاع شده است. ۳۸ پژوهش در

جدول ۵. محل انتشار، سخنرانی و ارائه تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش ایران

Table 5. Publication, lecture and Presentation of Privatization Research in Iranian Sports

ردیف	حوزه انتشار	محل انتشار، چاپ، سخنرانی و دفاع	فراوانی	جمع	درصد
۱	رساله‌های دفاع شده در دانشگاه‌ها	دانشگاه تهران (دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی)	۱	۲	۲
		دانشگاه خوارزمی (دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی)	۱		
۲	پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد دفاع شده در دانشگاه‌ها	دانشگاه پیام نور	۴	۹	۹/۲۵
		دانشگاه تهران	۲		
		دانشگاه علامه طباطبائی	۱		
		دانشگاه شهید چمران	۱		
۳	نشریات علمی پژوهشی داخلی	دانشگاه آزاد اسلامی	۱	۳۸	۳۸/۷۵
		پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت ورزشی	۵		
		پژوهش در ورزش دانشگاهی	۱		
		پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی	۲		
		مجله علمی علوم حرکتی و رفتاری	۱		
		پژوهش در علوم ورزشی	۱		
		مدیریت ورزشی (حرکت)	۸		
		دوفصلنامه مدیریت و توسعه ورزشی	۱		
		مطالعات مدیریت ورزشی	۴		
		رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی	۳		
پژوهش‌نامه علوم ورزشی	۱				
فصلنامه المپیک	۱	۳۸			

	۲	پژوهش‌های کاربردی مدیریت و علوم زیستی در ورزش		
	۱	فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی		
	۲	فصلنامه مدیریت و توسعه ورزش		
	۱	فصلنامه علوم ورزشی		
	۳	فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان		
	۱	فصلنامه علمی پژوهشی علوم اجتماعی دانشگاه آزاد واحد شوشتر		
	۱	Caspian Journal of Applied Sciences Research		
	۲	European Journal of Experimental biology		
	۱	Journal of Human Sport & Exercise		
	۱	Annals of Applied Sport Science		
	۱	Physical education of students		
	۱	Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences		
۱۳/۲۵	۱	Journal of Physical Education and Sport (JPES)	نشریات خارجی	۴
	۱	Estação Científica (UNIFAP)		
	۱	International Journal of Sport Student		
۱۳	۱	International Journal of Economic Perspectives		
	۱	International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences		
	۱	Journal of Organizational Behavior Research		
	۲۴	ملی	همایش‌ها، کنگره‌ها و کنفرانس‌ها	۵
۳۶/۷۵	۱۲	بین‌المللی		
۱۰۰	۹۸	مجموع		

پایان تابستان ۲۰۲۱ چگونه بوده است؟ نتایج در شکل ۱ و جدول ۶ در پاسخ به سؤال ۴ تحقیق که این بود: روند سیر پژوهش‌ها در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران و انتشار (داخلی و خارجی پژوهش‌ها) تا نشان داده شده است.

شکل ۱. روند سیر پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران

Figure 1. The trend of Privatization Research in Iranian Sports

پنج پژوهش، در سال ۲۰۱۷ هفت پژوهش، در سال ۲۰۱۸ چهار پژوهش، در سال ۲۰۱۹ سه پژوهش، در سال ۲۰۲۰ نه پژوهش و در سال ۲۰۲۱ تا تابستان دو پژوهش انجام شده است. جدول ۶ نشان می‌دهد، پژوهش‌های منتشر شده بین‌المللی از سال ۲۰۱۲ شروع شد و در مجموع در قلمرو زمانی این تحقیق، ۱۶ پژوهش در مجلات خارجی و همایش‌های بین‌المللی منتشر شده است. نتایج نشان می‌دهد، تعداد یک پژوهش در سال ۲۰۱۲، دو پژوهش در سال ۲۰۱۳، سه پژوهش در سال ۲۰۱۴، یک پژوهش در سال ۲۰۱۵، دو پژوهش در سال ۲۰۱۶، سه پژوهش در سال ۲۰۱۷، سه پژوهش در سال ۲۰۱۹ و یک پژوهش در سال ۲۰۲۰ انجام شده است.

شکل ۱ و جدول ۶ نشان می‌دهند، اولین تحقیق در حوزه خصوصی‌سازی ورزش در سال ۱۹۹۵ انجام شده است. در ادامه هیچ تحقیقی تا سال ۲۰۰۴ انجام نشد و مجدد در سال ۲۰۰۴ تحقیقی در قالب رساله مقطع دکتری انجام شد. همچنین در سال ۲۰۰۴ اولین مقاله در مجلات علمی پژوهشی به چاپ رسید. روند پژوهش‌ها نشان می‌دهد، تا سال ۲۰۱۱ در مجموع شش پژوهش در حوزه خصوصی‌سازی در ورزش ایران انجام شده است که سه پژوهش در سال ۲۰۰۶ و سه پژوهش در سال ۲۰۱۰ بوده است، اما بعد از سال ۲۰۱۱ رشد نسبتاً درخورتوجهی در این تحقیقات صورت گرفته است؛ به گونه‌ای که در سال ۲۰۱۱ شش پژوهش، در سال ۲۰۱۲ نه پژوهش، در سال ۲۰۱۳ پنج پژوهش، در سال ۲۰۱۴ سیزده پژوهش، در سال ۲۰۱۵ ده پژوهش، در سال ۲۰۱۶

جدول ۶. روند سیر و فراوانی پژوهش‌های منتشر شده ملی و بین‌المللی خصوصی‌سازی در ورزش ایران به تفکیک سال انتشار

Table 6. The Trend and Frequency of Published National and International Privatization Research in Iranian Sports by Year of Publication

فراوانی پژوهش‌های منتشر شده بین‌المللی			فراوانی پژوهش‌های منتشر شده داخلی			
سال	فراوانی	درصد	سال	فراوانی	درصد	سال
۱۹۹۵	۱	۱/۲۵	۲۰۱۳	۵	۶	۲۰۱۲
۲۰۰۴	۲	۲/۲۵	۲۰۱۴	۱۳	۱۵/۷۵	۲۰۱۳
۲۰۰۵	۰	۰	۲۰۱۵	۱۰	۱۲/۲۵	۲۰۱۴
۲۰۰۶	۳	۳/۷۵	۲۰۱۶	۵	۶	۲۰۱۵
۲۰۰۷	۰	۰	۲۰۱۷	۷	۸/۵	۲۰۱۶
۲۰۰۸	۰	۰	۲۰۱۸	۴	۵	۲۰۱۷
۲۰۰۹	۰	۰	۲۰۱۹	۳	۳/۷۵	۲۰۱۸
۲۰۱۰	۳	۳/۷۵	۲۰۲۰	۹	۱۱	۲۰۱۹
۲۰۱۱	۶	۷/۲۵	تا تابستان ۲۰۲۱	۲	۲/۵	۲۰۲۰
۲۰۱۲	۹	۱۰	مجموع	۸۲	۱۰۰	مجموع

پژوهشگر، ۲۲ تحقیق با همکاری دو نفر محقق، ۳۵ تحقیق با همکاری سه نفر محقق، ۱۹ تحقیق با همکاری چهار نفر محقق و ۱ تحقیق با همکاری پنج نفر محقق انجام شده است.

پاسخ به سؤال ۵ تحقیق مبنی بر اینکه «وضعیت هم‌پژوهی و جنسیت در پژوهش‌های خصوصی‌سازی ورزش ایران چگونه بوده است؟» در جداول ۷ و ۸ ارائه شده است. نتایج نشان می‌دهد، با احتساب پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد و رساله‌های دکتری، ۲۱ تحقیق توسط یک

جدول ۷. فراوانی به تفکیک تعداد نویسندگان

Table 7. Frequency by Number of Authors

ردیف	تعداد نویسندگان	فراوانی	درصد
۱	پژوهش با یک نویسنده	۲۱	۲۱/۲۵
۲	پژوهش با دو نویسنده	۲۲	۲۲/۵
۳	پژوهش با سه نویسنده	۳۵	۳۵/۷۵
۴	پژوهش با چهار نویسنده	۱۹	۱۹/۲۵
۵	پژوهش با پنج نویسنده	۱	۱
	مجموع	۹۸	۱۰۰

انجام شده و پژوهش‌هایی با چهار و پنج نویسنده زن انجام نشده است.

نتایج جدول ۸ نشان می‌دهد، ۵۶ پژوهش بدون نویسنده زن، ۲۸ پژوهش با مشارکت یک زن و ۱۲ پژوهش با مشارکت دو نویسنده زن

۳	Smart PLS – SPSS and Lisrel	۲	هرکدام ۱ مورد	۲
۴	Excel – Lisrel	۶	هرکدام ۳ مورد	۶/۲۵
۵	SPSS	۳۰		۳۰/۵
۶	گزارش نشده است	۴۳		۴۴
	جمع	۹۸		۱۰۰

در پاسخ به سؤال ۸ تحقیق مبنی بر اینکه «ابزار گردآوری اطلاعات در پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش کدام‌اند؟» جدول ۱۱ نشان می‌دهد که در پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران، برای گردآوری اطلاعات، در ۲۵ پژوهش از پرسش‌نامه، در ۴ پژوهش از

پرسش‌نامه استاندارد، در ۳۱ پژوهش از پرسش‌نامه محقق‌ساخته، در ۱۲ پژوهش از پرسش‌نامه و مصاحبه، در ۱۰ پژوهش از مصاحبه و در ۴ پژوهش از شیوه کتابخانه‌ای و پرسش‌نامه استفاده شده، اما در ۱۲ پژوهش ابزار گردآوری اطلاعات گزارش نشده است.

جدول ۱۱. فراوانی به تفکیک ابزار گردآوری اطلاعات

Table 11. Frequency by Data Collection Tools

ردیف	ابزار گردآوری اطلاعات	فراوانی	درصد	ملاحظات
۱	پرسش‌نامه استاندارد و محقق‌ساخته	۶۰	۶۱/۲۵	پرسش‌نامه ۲۵ مورد پرسش‌نامه استاندارد ۴ مورد پرسش‌نامه محقق‌ساخته ۳۱ مورد
۲	پرسش‌نامه و مصاحبه	۱۲	۱۲/۲۵	
۳	مصاحبه	۱۰	۱۰/۲۵	
۴	کتابخانه‌ای و پرسش‌نامه	۴	۴	
۵	گزارش نشده است	۱۲	۱۲/۲۵	
	جمع	۹۸	۱۰۰	

در پاسخ به سؤال ۹ تحقیق مبنی بر اینکه «پراکنش جغرافیایی پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران چگونه است؟» جدول ۱۲ نشان می‌دهد، پراکنش جغرافیایی پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران به صورت ۲۷ پژوهش در سطح ملی، ۲۵ پژوهش در سطح استان‌ها، یک پژوهش در سطح ۱۰ کلان‌شهر، ۱۲ پژوهش در سطح شهرها، ۵ پژوهش در سطح فدراسیون فوتبال، باشگاه‌های فوتبال و رشته فوتبال، ۱ پژوهش در سطح وزارت عتف، ۱ پژوهش در سطح وزارت ورزش و جوانان، ۱ پژوهش در سطح فدراسیون و ۱ دستگاه را نشان می‌دهد، اما در ۲۵ پژوهش سطح پراکنش جغرافیایی

آن‌ها مشخص نشده است. همچنین نتایج نشان داد، ۹ پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد در دانشگاه‌ها از سوی اعضای هیئت‌علمی راهنمایی و مشاوره شده است. این میزان سهم بسیار کمی در کل پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران است. این میزان اندک نشان‌دهنده توجه کم اساتید دانشکده‌های علوم ورزشی و گروه‌های مدیریت ورزشی به قوانین و موضوع خصوصی‌سازی در ورزش ایران است و همچنین نشان‌دهنده نشناختن دانشجویان یا علاقه‌نداشتن آنان به پژوهش در این حوزه است.

جدول ۱۲. فراوانی به تفکیک پراکنش جغرافیایی پژوهش‌ها

Table 12. Frequency by Geographical Distribution of Research

ردیف	پراکنش جغرافیایی پژوهش‌ها	فراوانی	درصد
۱	ملی	۲۷	۲۷/۵
۲	استان‌های مختلف کشور	۲۵	۲۵/۵
۳	۱۰ کلان‌شهر	۱	۱
۴	شهرهای مختلف کشور	۱۲	۱۲/۲۵
۵	رشته فوتبال، باشگاه‌های فوتبال و فدراسیون فوتبال	۵	۵/۲۵
۶	وزارت علوم، تحقیقات و فناوری	۱	۱
۷	وزارت ورزش و جوانان	۱	۱
۸	فدراسیون فوتبال و ۵ دستگاه	۱	۱
۹	گزارش نشده است	۲۵	۲۵/۵
	جمع	۹۸	۱۰۰

بحث و نتیجه گیری

خصوصی‌سازی ورزش است و به همین سبب پژوهش‌ها رشد چشمگیری داشته است.

نتایج تحقیق نشان داد، از تحقیقات خصوصی‌سازی در ورزش، ۲۲/۵ درصد تحقیقات در زمینه اماکن ورزشی، ۱۷/۵ درصد در زمینه فوتبال و باشگاه‌های فوتبال و ۶۰ درصد تحقیقات در سایر زمینه‌ها، به استثنای اماکن ورزشی و فوتبال بوده است. با توجه به صراحت در بند (ه) تبصره (۲) ماده واحده قانون بودجه سال ۲۰۱۹ که وزارت ورزش و جوانان را با همکاری سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان خصوصی‌سازی مکلف بر فراهم کردن شرایط پذیرش دو شرکت فرهنگی-ورزشی پرسپولیس و استقلال در بازار پایه فرابورس کرده است و تاکنون هم صورت نگرفته است، به نظر می‌رسد سازمان خصوصی‌سازی و وزارت ورزش و جوانان در این زمینه در ابتدا دانش کسب‌شده را بررسی کنند تا مشخص شود تاکنون چه میزان تحقیق در زمینه خصوصی‌سازی باشگاه‌های فوتبال انجام شده است و نتایج این تحقیقات چیست. در نهایت با استفاده از نتایج و به کارگیری دانش مربوط، به این تغییر اقدام کنند. از طرف دیگر، اگر خصوصی‌سازی را تغییر در نظر بگیریم، باید مراحل تغییر ماندگار را اجرا کنیم که یکی از گام‌های مهم فرایند تغییر افزایش دانش در آن زمینه است. گفتنی است، هم‌اکنون که تصمیمات نهایی اجرای خصوصی‌سازی دو باشگاه فوتبال گرفته شده و پذیره‌نویسی سهام آن‌ها در بازار پایه فرابورس انجام شده است، تنها ۱۷ تحقیق محقق در این زمینه یافته است.

از دیگر نتایج تحقیق این بود که از کل ۹۸ پژوهش انجام‌شده از سال‌های ۱۹۹۵ تا پایان تابستان ۲۰۲۱، دو تا رساله دکتری در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران انجام شده است که یک رساله در سال ۲۰۰۴ در دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران به تحلیل سیاست خصوصی‌سازی در ورزش کشور با تأکید بر ورزش قهرمانی پرداخته و یک رساله در سال ۲۰۰۹ در دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه خوارزمی به بررسی چالش‌ها و موانع خصوصی‌سازی در فوتبال ایران پرداخته است. همچنین نتایج تحقیق نشان می‌دهد، تا پایان قلمرو زمانی تحقیق، ۹ پایان‌نامه کارشناسی ارشد در دانشگاه‌ها توسط دانشجویان انجام شده و توسط اساتید دانشگاه‌ها راهنمایی و در نهایت دفاع شده است. از این پایان‌نامه‌ها، چهار پایان‌نامه در دانشگاه پیام نور، دو تا در دانشگاه تهران و در دانشگاه‌های علامه طباطبائی و همچنین در دانشگاه‌های شهید چمران و آزاد اسلامی، هر کدام یک پایان‌نامه انجام شده است. با توجه به اینکه در سال‌های اخیر پذیرش در تحصیلات تکمیلی

نتایج تحلیل محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران از سال ۱۹۹۵ و با فاصله نه‌ساله، مجدد از سال ۲۰۰۴ تا پایان قلمرو زمانی این تحقیق (پایان تابستان ۲۰۲۱) نشان‌دهنده نوبت بودن این حوزه است و تنوع زیادی در انتخاب موضوعات خصوصی‌سازی در ورزش ایران وجود دارد. در این سال‌ها موفقیت و دانش زیادی حاصل شده است که شامل فرصت‌ها و چالش‌ها، موانع، اولویت‌ها، الزام‌ها، مؤلفه‌های مختلف قبل از اجرا، نقش عوامل مختلف، تأثیر خصوصی‌سازی بر حوزه‌های مختلف و... است که این پژوهش‌ها غیرمنسجم و پراکنده است. به نظر می‌رسد این تحقیق به توسعه مفهومی و شناختی یکپارچه در حوزه خصوصی‌سازی ورزش ایران کمک زیادی می‌کند.

اولین تحقیق در حوزه خصوصی‌سازی ورزش توسط دانشجویان و در دانشکده‌های غیر تربیت‌بدنی^۱ در سال ۱۹۹۵ انجام شده است. در ادامه هیچ تحقیقی تا سال ۲۰۰۴ انجام نشده است. بعد از این فاصله در سال ۲۰۰۴ اولین تحقیق در زمینه خصوصی‌سازی ورزش توسط دانشجویان تربیت‌بدنی و علوم ورزشی در دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران به عنوان رساله مقطع دکتری انجام شد. همچنین در سال ۲۰۰۴ اولین مقاله در مجلات علمی-پژوهشی به چاپ رسید. روند پژوهش‌ها نشان می‌دهد تا سال ۲۰۱۱ که شروع قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است، در مجموع شش پژوهش در حوزه خصوصی‌سازی در ورزش ایران انجام شده است، اما بعد از سال ۲۰۱۱ رشد نسبتاً درخورتوجهی در این تحقیقات صورت گرفت که با تحقیق عاشوری (۲۰۱۷) همسوست و علت آن ناشی از افزایش دانشجویان و افزایش دوره‌های تحصیلات تکمیلی رشته تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های کشور می‌داند؛ اما در این تحقیق به نظر می‌رسد با توجه به اینکه در تبصره ماده ۱۳ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران^۲ آمده است، پرداخت هرگونه وجهی از محل بودجه کل کشور به هر شکل به ورزش حرفه‌ای ممنوع است. همچنین در تبصره ۲ ماده ۹۴ قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران^۳ آمده است، پرداخت هرگونه وجهی از محل بودجه کل کشور به هر شکل و به هر نحو به ورزش حرفه‌ای ممنوع است و در حکم تصرف غیرقانونی در وجوه و اموال دولتی است. این قوانین به‌نوعی تفکر و اندیشه برای آوردن اعتبار و بودجه موردنیاز ورزش به غیر از بودجه دولت است که این خود الزام و برداشتن گامی در مسیر

2. 2011-205

3. 2017-2021

۱. داورزنی، محمدرضا. (۱۹۹۵). تأثیر خصوصی‌سازی بر کارایی و اثربخشی ورزش کشور «با تأکید بر ورزش باشگاهی» (دانشکده علوم اداری و مدیریت بازرگانی، دانشگاه تهران)

دانشگاه‌ها به‌ویژه در مقطع کارشناسی‌ارشد بسیار افزایش یافته است، و از آنجاکه تأکید فراوان به مسئله‌محور شدن پژوهش‌های دانشگاهی و رساله‌های دکتری و پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد بوده است، این میزان پژوهش در دانشگاه‌ها با عنوان رساله دکتری و پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، بسیار اندک بوده است.

از آنجاکه انتخاب موضوع پژوهش بسیار مهم است؛ به‌ویژه آنکه بخواهد آگاهانه مسیر حیات علمی خود را انتخاب کند. پژوهشگر هرچه بیشتر به موضوع پژوهش خود توجه و تأمل کند، به استحکام شخصیات علمی و کسب نتیجه بهتر در پژوهش خود یاری رسانده است (کشاورز و فراهانی، ۲۰۱۸)؛ بر این اساس، به نظر می‌رسد درخصوص انتخاب پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد و رساله‌های دکتری در دانشگاه‌ها، سه موضوع شامل علاقه دانشجوی، راهنمایی اساتید دانشگاه‌ها و خصوصی‌سازی موضوع ورزش اثرگذار است. خصوصی‌سازی دربردارنده موضوعات امور مالی، معاملات و بورس است، اما سهم محتوای دروس کارشناسی‌ارشد و دکتری مدیریت ورزشی از این موضوعات بسیار ناچیز و در برخی موارد خالی است؛ بنابراین دانشجویان ریسک نمی‌کنند و به این حوزه پژوهش در مدیریت ورزش وارد نمی‌شوند.

براساس نتایج تحقیق، در بین نشریات علمی پژوهشی داخلی برای انتشار مقاله‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران، نشریات مدیریت ورزشی (حرکت) با هشت مقاله، نشریه پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت ورزشی با پنج مقاله، مطالعات مدیریت ورزشی با چهار مقاله، نشریه رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی و فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان هرکدام با سه مقاله، به ترتیب در انتشار مقالات سهمیم بوده‌اند. به‌طور کلی، در مجموع ۳۸ مقاله علمی پژوهشی تا پایان تابستان ۲۰۲۱ منتشر شده است. همچنین براساس نتایج تحقیق، از ۱۳ پژوهش خصوصی‌سازی در ورزش ایران که در نشریات خارجی منتشر شده است، ۲ پژوهش در نشریه *European journal of Experimental biology* و در ۱۱ نشریه دیگر هرکدام یک پژوهش منتشر شده است. درخصوص پژوهش‌های منتشرشده بین‌المللی نیز بیشترین تعداد در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ بوده است که این سال‌ها نیز در بازه زمانی قانون برنامه پنجم و ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران است.

نتایج نرم‌افزار استفاده‌شده نشان می‌دهد که نرم‌افزار غالب پژوهش‌ها (۳۰/۵ درصد) SPSS است که با تحقیق شریفیان و همکاران (۲۰۱۹) همسوست. نتایج نشان می‌دهد، بیشترین درصد هم‌پژوهی مربوط به

پژوهش‌هایی است که سه نویسنده نگاشتند (۳۵/۷۵ درصد). این نتیجه با تحقیقات ضیائی و همکاران (۲۰۱۳)، عاشوری و همکاران (۲۰۱۷) و شریفیان و همکاران (۲۰۱۹) همسوست. از این هم‌پژوهی، ۵۷/۲۵ درصد پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران با مشارکت مردان بود و زنان در این میزان پژوهش‌ها مشارکت نداشتند و همچنین در ۲۸/۵ درصد پژوهش‌ها یک نویسنده زن مشارکت داشت.

نتایج نشان می‌دهد که در ۲۴/۵ درصد از پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران، از روش تحقیق توصیفی-پیمایشی استفاده شده است. این نتیجه با نتایج مطالعات قاسمی^۱ (۲۰۱۳) و عسگری و همکاران^۲ (۲۰۱۴) همسوست. در این باره عسگری (۲۰۱۴) اظهار کرد، با توجه به افزایش روزافزون تحقیقات کیفی، به‌ویژه در حوزه علوم انسانی، توجه بیشتر پژوهشگران و نویسندگان به انجام تحقیقات کیفی ضروری به نظر می‌رسد. ۶۱/۲۵ درصد از پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران از ابزار پرسش‌نامه برای گردآوری اطلاعات استفاده کردند که ۲۵ تحقیق در گزارش خود پرسش‌نامه را عنوان کردند، ۴ پژوهش پرسش‌نامه استاندارد و ۳۱ پژوهش پرسش‌نامه محقق‌ساخته را ابزار گردآوری اطلاعات ذکر کردند، اما ۱۲ پژوهش ابزار گردآوری اطلاعات را گزارش نکردند. در این تحقیق در مقایسه با پرسش‌نامه استاندارد و سایر ابزارهای گردآوری اطلاعات، از پرسش‌نامه محقق‌ساخته استفاده شده است که با تحقیق عاشوری (۲۰۱۴) همسوست. او اظهار کرد، در مقالات مدیریت ورزشی بیشتر از پرسش‌نامه محقق‌ساخته در مقایسه با پرسش‌نامه استاندارد استفاده شده است و همچنین در تحقیقات مدیریت ورزشی پرسش‌نامه پرکاربردترین ابزار اندازه‌گیری متغیرها است.

از آنجاکه تحلیل محتوا قادر به پاسخ‌گویی به بسیاری از پرسش‌هایی است که از راه سایر پژوهش‌ها امکان‌پذیر نیست، با این روش گاه می‌توان نویسنده متونی را شناسایی کرد که نویسنده آن‌ها ناشناس است و سرقت‌های ادبی را آشکار کرد (کشاورز و فراهانی، ۲۰۱۷)؛ بر این اساس، محتوای پژوهش‌های خصوصی‌سازی در ورزش ایران نشان داد که یک تحقیق با عنوان «بررسی موانع و چالش‌های فراروی خصوصی‌سازی ورزش در ایران» در سال ۲۰۱۵ در دومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری توسط یک محقق و در سال ۲۰۱۶ با عنوان و چکیده مشابه در همایش علمی پژوهشی یافته‌های نوین علوم مدیریت،

۱. قاسمی (۲۰۱۳) تحلیل محتوای پایان‌نامه‌ها و رساله‌های رشته تربیت‌بدنی دانشگاه پیام نور را انجام داد و اظهار کرد، روش تحقیق پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها از نظر راهبردی توصیفی، از لحاظ اجرا پیمایشی و از نظر هدف کاربردی است.

۲. عسگری و همکاران (۲۰۱۴) تحلیل مقالات مدیریت ورزشی نشریه پژوهش در علوم ورزشی را انجام داد و اظهار کرد، از روش پیمایشی در مقایسه با سایر روش‌ها بیشتر استفاده شده است.

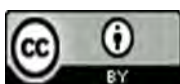
کارآفرینی و آموزش ایران توسط محقق دیگری ارائه شد که این موضوع باید مدنظر برگزارکنندگان همایش‌ها قرار گیرد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد، ۴۸ تحقیق در مجلات ملی و بین‌المللی چاپ شده است که ۱۳ پژوهش در مجلات بین‌المللی و ۳۵ تحقیق در مجلات علمی پژوهش داخلی چاپ شده است. در بررسی تفکیک پراکنش جغرافیایی پژوهش‌ها نتیجه گرفته شد که سطح ملی، سطح غالب پراکنش جغرافیایی پژوهش‌های خصوصی-سازی در ورزش ایران است. این نتیجه با نتیجه پژوهش عاشوری^۱ (۲۰۱۷) همسوست. همچنین نتایج نشان می‌دهد، سطح دوم پراکنش جغرافیایی پژوهش‌ها (۲۵/۵ درصد) مربوط به استان‌های مختلف کشور است که شامل استان‌های استان خراسان رضوی و استان خراسان شمالی، استان تهران، استان اردبیل، استان مازندران، استان کرمانشاه، استان البرز، استان گیلان، استان سیستان و بلوچستان،

استان زنجان، استان قزوین، استان آذربایجان غربی، استان اصفهان، استان هرمزگان، استان فارس، استان کردستان، استان آذربایجان شرقی و استان سمنان است. خصوصی‌سازی فرایند انتقال مالکیت کسب‌وکار از بخش دولتی (دولت) به بخش خصوصی است (چادوری ۲۰۰۶) و در این فرایند، دو طرف (واگذارکننده و دریافت‌کننده) درباره موضوع ورزش (اماکن، باشگاه‌ها و...) در حال بررسی شرایط هستند. نتایج تحلیل محتوای تحقیقات انجام‌شده نشان داد، از جوامع آماری مختلف همانند دانشجویان، اساتید دانشگاه، مدیران ورزش، مربیان، کارشناسان ورزشی، هیئت‌مدیره باشگاه‌ها، رؤسای فدراسیون‌ها، صاحب‌نظران و خبرنگاران ورزشی و... درباره موضوع خصوصی‌سازی نظرخواهی شد و فقط در یک تحقیق، نظرهای سرمایه‌گذار، مدیر و اجاره‌کننده ورزشی بررسی شده است.

References

- Ahmadi, M., Amirtash, A. M., & Safania, A. M. (2018). Factor analysis of the necessary cultural components before the privatization of sport. *Sport Management Studies*, 10(50), 37-62. (In Persian)
- Ahmadi, M., & Noudehi, M. A. (2020). Factor analysis of the components of administrative requirements before Sports Privatization in Iran. *Journal of Sport Management*, 12(1), 201-222. (In Persian)
- Amiri, M., Nayyeri, Sh., Saffari, M. & Delbari Ragheb, F. (2014). Explanation and prioritization of barriers to privatization and private sector participation in sport development, *sport management*, 5(4), 83-106. (In Persian)
- Asgari, B., Elahi, A., & Poorsoltani Zarandi., H. (2014). Analysis of sport management articles published in *Journal of Research on Sport Science. Reserch Sport Management*, 22, 155-172. (In Persian)
- Ashouri, T., Dosti Pasha, M., Razavi, S. M. H., & Hoseini, A. (2018). Content analysis of sport entrepreneurial researches in Iran. *Applied Research in Sport Management*, 6(3), 75-86. (In Persian)
- Auwalin., I. (2019). Privatization in developing countries: A promising development strategy? *International Conference on Islamic Economics, Business, and Philanthropy (ICIEBP) Theme: Sustainability and Socio-Economic Growth* (pp. 1266-1269). KnE, Social Sciences.
- Azim Zadeh, S. M., Heydari, R., Darabi, M., & Shajiee. K. (2021). Quantitative content analysis of brand-related research trends in the Iranian sports industry. *Marketing Sport and Management, Sponsorship of Research*, 1(4), 22-52. (In Persian)
- Bugdayci, S. (2018). Examination of the service quality perception in private and public sports centers: Konya example. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, 20(3), 220-223.
- Chowdhury, F. L. (2006). *Corrupt bureaucracy and privatization of tax enforcement in Bangladesh*, Pathak Shamabesh, Univercity of California, Dideditied: 2011
- Emami, M., & Molaee, M. (2014). Sports news content analysis: A case study of the third channel of the Islamic republic of iran. *Communication Management in Sport Media*, 1(3), 20-28. (In Persian)
- Hadian, H., Razavi, S. M. H., & Boroumand, M. R. (2020). Strategies for developing economy of Iran's sports industry. *Annals of Applid Sport Science*, 8(s2): e843.
- Farahani, A., Rasekh, N., & Eslami, S. (2018). *Familiarity with scientific databases and information serch methods*. Tehran: Hatmi Publication. (In Persian)
- Farahani, A., Gholizadeh, S., Farahani, M., & Honari, H. (2021). Content analysis of sport newspapers with an approach to sport for all. *Journal of Faculty of Physical Education, University of Tehran. Sport Management*, 1, 1-14. (In Persian)
- Ghaedi, M. R., Golshani, A. R. (2016). Content analysis method: From quantity-orientation to quality-orientation. *Psychological Methods and Models*, 7(23), 57-82. (In Persian)

15. Gasemi, H. (2014). Content analysis of dissertation and dissertation in the field of physical education of payam noor university based on research methodology. *New Trends in Sport Management*, 1(3), 65-74. (In Persian)
16. Oday, Gh A., & Aziz, Muhammad, A Az. (2019). Requirements to the Application of Privatization in Iraqi Sports Clubs from Members of their Administration Point of View. *مجلة الرافدين للعلوم الرياضية*, 70. 22.
17. Oday, Gh A., & Aziz, Muhammad, A Az. (2019). Obstacles of privatization application in Iraqi sports clubs as seen by members of their administration. *مجلة الرافدين للعلوم الرياضية*, 70. 22.
18. Karami, A., Ghasemi, H., & Nemati Anaraki, D. (2012). Content analysis of television sports programs with the approach of women's sports. *Communication Research*, 19(69), 135-55. (In Persian)
19. Keshavarz, L., & Farahani, A. (2017). Reserch method in sport sciences. Tehran: Payam Noor Universty Press. (In Persian)
20. Keshavarz, L., Alidost ghahfaroakhi, E., & Molajafari, A. (2013). Investigating the effect of transferring public sports facilities to the private sector on the development of sports in Tehran province. *Physiology and Sports Management Research*, 12, 87-98. (In Persian)
21. Padash, D., Soltanhoseini, M., & Khabiri, M. (2011). Rating social and legal factors affecting privatization of sports clubs. *Journal of Sport Management*, 3(11), 33-52. (In Persian)
22. Sharifi, M., Mirdar, Sh., & asgari, B S. (2012). Descriptive analysis of articles of Physical Education and Sport Sciences Journals in 2005-2009. *Journal of Sport Management*, 4(12), 61-85. (In Persian)
23. Mola Jafari, A., Tojari, F., & Esmeeli, M. R. (2020). Analytical study of the country's sports management with emphasis on privatization in sports (Until the end of the third period of development from 1978-2004). *Quarterly Journal of Strategic Studies in Sports and Youth*, 48, 239-253. (In Persian)
24. Razavi, S. M. H., Amani, A., & Ghanbari Firouzabadi, A. R. (2018). An analysis of underlying factors for implementing privatization in Iranian sport. *Estação Científica (UNIFAP)*, 8(1), 57-65.
25. Santacruz, L., Jose, A., Mateos, M. E., Clement, R., Angle, J. B. N., & Jose, E. (2021). Spanish sport facilities: Differences between public and private, and according to their business model. *Federación Española de Asociaciones de Docentes de Educación Física (FEADEF)*, 39, 38-45.
26. Sharifian, E., Ghahraman tabrizi., Gh. Kariminezhad, M., & Dehghani, M. (2019). Content analysis and trend of sports management articles published in Scientific Research Journals. Paper presented at the 4th National Conference on Applied Research in Physical Education, Sport Sciences and Championships, Iran, Tehran. (In Persian).
27. Soo Lee, K., & Hee Jung, J. (2019). Influence of service quality and involvement of a private indoor swimming pool on place attachment, place attitude, and relationship continuity intention. *Korean Journal of Sport Science*, 30(2), 305-317.
28. Takali, H. (2017). Tehran University sport management research: Content Analysis. *Caspian Jurnal of Scintometrics*, 4(1), 45-51. (In Persian).
29. Taperashi, G., Haghighi, Sh., & Abdolvahab, Z. (2014). Content analysis of sport management articles in scientific magazines. *Communication Management in Sport Media*, 1(1), 53-60. (In Persian)
30. Nasseh. M. (2013). Evaluation of privatization in sports with the approach of assessing the strengths and weaknesses. *European Journal of Experimental Biology*, 3(1), 631-636.
31. Zabihi, E., & Razavi, S. M. H. (2016). The important factors in the privatization of sports tourism industry in Mazandaran province. Paper presented at the 9th International Congress on Physical Education and Sport Sciences, Tehran. (In Persian).
32. Ziaie, A., Elahi, A., & Bakhshudaniha, I. (2013). Content analysis of movement sciences and sport journal articles of Kharazmi University *Communication Management in Sports Media Journal*, 1(3), 51-62. (In Persian)

COPYRIGHTS

© 2023 by the authors. Licensee PNU, Tehran, Iran. This article is an open access article distributed under the terms & conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY4.0) (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>)